

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/1781**

z dnia 13 czerwca 2024 r.

w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 1781 z 28.6.2024, s. 1)

sprostowane przez:

► **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 90493 z 7.8.2024, s. 1 (2024/1781)

► **C2** Sprostowanie, Dz.U. L 90356 z 28.4.2025, s. 1 (2024/1781)

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) 2024/1781**

z dnia 13 czerwca 2024 r.

**w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu
w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany
dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542
i uchylecia dyrektywy 2009/125/WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ramy ustalania wymogów ekoprojektu, które muszą być spełnione przez produkty, aby mogły one zostać wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, w celu poprawy zrównoważenia środowiskowego produktów, tak aby zrównoważone produkty stały się normą, oraz w celu zmniejszenia ich ogólnego śladu węglowego i śladu środowiskowego w całym cyklu życia, a także w celu zapewnienia swobodnego przepływu zrównoważonych produktów na rynku wewnętrznym.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia również cyfrowy paszport produktu, obowiązkowe wymogi zielonych zamówień publicznych oraz ramy w celu zapobieżenia niszczeniu niesprzedanych produktów konsumpcyjnych.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszelkich towarów fizycznych wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku, w tym do części składowych i produktów pośrednich. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak do:

- a) żywności zdefiniowanej w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- b) pasz zdefiniowanych w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- c) produktów leczniczych w rozumieniu art. 1 pkt 2 dyrektywy 2001/83/WE;
- d) weterynaryjnych produktów leczniczych zdefiniowanych w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2019/6;
- e) żywych roślin, zwierząt oraz mikroorganizmów;
- f) produktów pochodzenia ludzkiego;
- g) produktów pochodzących od roślin i zwierząt związanych bezpośrednio z ich przyszłą reprodukcją;
- h) pojazdów, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 167/2013, w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 168/2013 oraz w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/858, w odniesieniu do tych aspektów produktów, w stosunku do których obowiązują wymogi sektorowych aktów ustawodawczych Unii mających zastosowanie do tych pojazdów.

▼ B*Artykuł 2***Definicje**

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „produkt” oznacza towary fizyczne wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku;
- 2) „część składowa” oznacza produkt, który ma zostać włączony do innego produktu;
- 3) „produkt pośredni” oznacza produkt, który wymaga dalszej obróbki lub przekształcania, w tym mieszania, powlekania lub montażu, aby był odpowiedni dla użytkowników końcowych;
- 4) „produkt związany z energią” oznacza produkt, którego używanie ma wpływ na zużycie energii;
- 5) „grupa produktów” oznacza zbiór produktów, które służą podobnym celom i mają podobne zastosowania lub podobne własności funkcjonalne, i które są podobnie postrzegane przez konsumentów;
- 6) „ekoprojekt” oznacza uwzględnienie aspektów związanych ze zrównoważeniem środowiskowym w charakterystyce produktu i procesach zachodzących w całym łańcuchu wartości tego produktu;
- 7) „wymóg ekoprojektu” oznacza wymóg efektywności lub wymóg informacyjny, mający na celu uczynienie produktu, w tym procesów zachodzących w jego całym łańcuchu wartości, bardziej zrównoważonym środowiskowo;
- 8) „wymóg efektywności” oznacza określony ilościowo lub nieilościowo wymóg – dotyczący produktu lub związany z produktem – osiągnięcia określonego poziomu efektywności w odniesieniu do parametru produktu, o którym mowa w załączniku I;
- 9) „wymóg informacyjny” oznacza obowiązek dołączenia do produktu informacji określonych w art. 7 ust. 2;
- 10) „łańcuch dostaw” oznacza wszystkie działania i procesy prowadzone na wcześniejszych etapach łańcucha wartości produktu aż do punktu, w którym produkt dociera do klienta;
- 11) „łańcuch wartości” oznacza wszystkie działania i procesy, które stanowią część cyklu życia produktu, a także jego ewentualnej regeneracji;
- 12) „cykl życia” oznacza następujące po sobie i wzajemnie powiązane etapy życia produktu, na które składa się pozyskanie surowców lub ich wytworzenie z zasobów naturalnych, przetworzenie wstępne, produkcja, przechowywanie, dystrybucja, instalacja, użytkowanie, konserwacja, naprawa, ulepszenie, odnowienie i ponowne użycie oraz koniec przydatności do użycia;
- 13) „koniec przydatności do użycia” oznacza etap cyklu życia produktu, rozpoczynający się w momencie pozbycia się produktu, a kończący się w momencie powrotu materiałów odpadowych z produktu do przyrody lub ich wejścia w cykl życia innego produktu;

▼ B

- 14) „wpływ na środowisko” oznacza zmiany w środowisku, niekorzystne lub korzystne, w całości lub częściowo wynikające z oddziaływania danego produktu podczas jego cyklu życia;
- 15) „klasa efektywności” oznacza zakres poziomów efektywności w odniesieniu do jednego parametru produktu lub ich większej liczby, o których to parametrach mowa w załączniku I, określony w oparciu o wspólną metodologię dla produktu lub grupy produktów, uszeregowanych w taki sposób, aby umożliwić rozróżnianie produktów;
- 16) „regeneracja” oznacza czynności, dzięki którym nowy produkt jest wytworzony z przedmiotów będących odpadami, produktami lub częściami składowymi, i dzięki którym w produkcji zaszła co najmniej jedna zmiana mająca znaczny wpływ na bezpieczeństwo, efektywność, przeznaczenie lub rodzaj produktu;
- 17) „ulepszenie” oznacza czynności wykonywane w celu poprawy funkcjonalności, efektywności, zdolności, bezpieczeństwa lub estetyki produktu;
- 18) „odnowienie” oznacza czynności podejmowane w celu przygotowania, oczyszczenia, przetestowania, serwisowania i, w razie potrzeby, naprawy produktu lub produktu, którego pozbyto się, w celu przywrócenia jego efektywności lub funkcjonalności w ramach zamierzonego zastosowania oraz zakresu efektywności pierwotnie przewidzianego na etapie projektu w momencie wprowadzania produktu do obrotu;
- 19) „konserwacja” oznacza jedną lub więcej czynności wykonywanych w celu utrzymania produktu w stanie, w którym może być używany zgodnie z przeznaczeniem;
- 20) „naprawa” oznacza jedną lub więcej czynności wykonywanych w celu przywrócenia wadliwego produktu lub odpadu do stanu, w którym może być on używany zgodnie z przeznaczeniem;
- 21) „przedwczesne starzenie się produktów” oznacza cechę projektową produktu lub późniejsze działanie lub zaniechanie, skutkujące tym, że produkt stał się niefunkcjonalny lub mniej efektywny, przy czym takie zmiany w funkcjonalności lub efektywności nie są rezultatem normalnego zużycia;
- 22) „trwałość” oznacza zdolność produktu do utrzymania w czasie jego funkcji i efektywności w określonych warunkach użytkowania, konserwacji i naprawy;
- 23) „niezawodność” oznacza prawdopodobieństwo, że produkt będzie działał zgodnie z wymaganiami w określonych warunkach przez określony czas, a także, że nie wystąpi zdarzenie, które spowoduje, że podstawowa lub drugorzędna funkcja produktu przestanie być spełniana;
- 24) „śląd środowiskowy” oznacza ilościowe określenie wpływów cyklu życia produktu na środowisko, zarówno w odniesieniu do jednej kategorii wpływu na środowisko, jak i zagregowanego zbioru kategorii wpływu na środowisko, w oparciu o metodę oznaczania śladu środowiskowego produktu ustanowioną zaleceniem (UE) 2021/2279 lub inne metody naukowe opracowane przez organizacje międzynarodowe, szeroko przetestowane we współpracy z różnymi sektorami przemysłu oraz zatwierdzone lub wdrożone przez Komisję w innych przepisach prawa Unii;

▼B

- 25) „śląd węglowy” oznacza sumę emisji gazów cieplarnianych oraz pochłaniania gazów cieplarnianych w systemie produktowym, wyrażoną jako ekwiwalent dwutlenku węgla i opierającą się na ocenie cyklu życia wykorzystującej jedną kategorię wpływu – zmiana klimatu;
- 26) „śląd materiałowy” oznacza całkowitą ilość surowców wydobytych w celu zaspokojenia potrzeb konsumpcji końcowej;
- 27) „substancja wzbudzająca obawy” oznacza substancję, która:
- a) spełnia kryteria ustanowione w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 i została zidentyfikowana zgodnie z art. 59 ust. 1 tego rozporządzenia;
 - b) jest sklasyfikowana w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w jednej z następujących klas lub kategorii zagrożenia:
 - (i) rakotwórczość kategorii 1 i 2;
 - (ii) działanie mutagenne na komórki rozrodcze kategorii 1 i 2;
 - (iii) działanie szkodliwe na rozrodczość kategorii 1 i 2;
 - (iv) właściwość zaburzająca funkcjonowanie układu hormonalnego w odniesieniu do zdrowia ludzi kategorii 1 i 2;
 - (v) właściwość zaburzająca funkcjonowanie układu hormonalnego w odniesieniu do środowiska kategorii 1 i 2;
 - (vi) właściwości substancji trwałych, mobilnych i toksycznych lub bardzo trwałych, bardzo mobilnych;;
 - (vii) właściwości substancji trwałych, wykazujących zdolność do bioakumulacji i toksycznych lub bardzo trwałych i wykazujących bardzo dużą zdolność do bioakumulacji;
 - (viii) działanie uczulające na drogi oddechowe kategorii 1;
 - (ix) działanie uczulające na skórę kategorii 1;
 - (x) przewlekłe zagrożenie dla środowiska wodnego kategorii 1–4;
 - (xi) zagrożenie dla warstwy ozonowej;
 - (xii) działanie toksyczne na narządy docelowe – powtarzane narażenie kategorii 1 i 2;
 - (xiii) działanie toksyczne na narządy docelowe – jednorazowe narażenie kategorii 1 i 2;
 - c) jest regulowana rozporządzeniem (UE) 2019/1021; lub
 - d) negatywnie wpływa na ponowne użycie i recykling materiałów wchodzących w skład produktu, w którym występuje;
- 28) „cyfrowy paszport produktu” oznacza zbiór danych specyficznych dla danego produktu, który zawiera informacje określone w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 i który jest dostępny drogą elektroniczną za pośrednictwem nośnika danych zgodnie z rozdziałem III;
- 29) „nośnik danych” oznacza liniowy symbol kodu kreskowego, symbol dwuwymiarowy lub inny nośnik danych służący do automatycznej identyfikacji, który może być odczytywany przez urządzenie;

▼ B

- 30) „niepowtarzalny identyfikator produktu” oznacza niepowtarzalny ciąg znaków służący do identyfikacji produktu, który umożliwia też umieszczenie łącza internetowego do cyfrowego paszportu produktu;
- 31) „niepowtarzalny identyfikator podmiotu” oznacza niepowtarzalny ciąg znaków służący do identyfikacji podmiotu uczestniczącego w łańcuchu wartości produktu;
- 32) „dostawca usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów” oznacza osobę fizyczną lub prawną będącą niezależną stroną trzecią, która – upoważniona przez podmiot gospodarczy wprowadzający produkt do obrotu lub oddający go do użytku – przetwarza dane dotyczące cyfrowego paszportu produktu dla tego produktu w celu udostępnienia takich danych podmiotom gospodarczym i innym odpowiednim podmiotom mającym prawo dostępu do tych danych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innym prawem Unii;
- 33) „niepowtarzalny identyfikator zakładu” oznacza niepowtarzalny ciąg znaków służący do identyfikacji lokalizacji lub budynków uczestniczących w łańcuchu wartości produktu lub wykorzystywanych przez podmioty uczestniczące w łańcuchu wartości produktu;
- 34) „zniszczenie” oznacza celowe uszkodzenie lub pozbycie się produktu jako odpadu, z wyjątkiem pozbycia się wyłącznie w celu przekazania takiego produktu do przygotowania go do ponownego użycia, w tym operacji odnowienia lub regeneracji;
- 35) „klient” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która kupuje, najmuje lub otrzymuje produkt na własny użytek, bez względu na to, czy czyni to w celach wykraczających poza jej działalność handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową;
- 36) „produkt konsumpcyjny” oznacza produkt, z wyłączeniem części składowych i produktów pośrednich, przeznaczony przede wszystkim dla konsumentów;
- 37) „niesprzedany produkt konsumpcyjny” oznacza produkt konsumpcyjny, który nie został sprzedany, w tym nadwyżka zapasów, nadmierne zapasy oraz produkty niechodliwe, a także produkty, które zostały zwrócone przez konsumenta na podstawie przysługującego mu prawa odstąpienia od umowy zgodnie z art. 9 dyrektywy 2011/83/UE lub, w stosownych przypadkach, na podstawie dłuższego okresu na odstąpienie od umowy przewidzianego przez przedsiębiorcę;
- 38) „środek samoregulacji” oznacza dobrowolną umowę zawartą lub kodeks postępowania przyjęte przez podmioty gospodarcze z ich własnej inicjatywy, za których egzekwowanie są one odpowiedzialne;
- 39) „udostępnienie na rynku” oznacza dostawę produktu na rynek Unii w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania w ramach działalności handlowej, za opłatą lub nieodpłatnie;
- 40) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu na rynku Unii po raz pierwszy;
- 41) „oddanie do użytku” oznacza używanie produktu zgodnie z jego przeznaczeniem po raz pierwszy w Unii;

▼ B

- 42) „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza produkt lub która zleca jego zaprojektowanie lub wytworzenie oraz wprowadza go do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym;
- 43) „upoważniony przedstawiciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii oraz otrzymała od producenta pisemne pełnomocnictwo do występowania w jego imieniu w zakresie określonych zadań w odniesieniu do obowiązków producenta wynikających z niniejszego rozporządzenia;
- 44) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która wprowadza do obrotu w Unii produkty pochodzące z państwa trzeciego;
- 45) „dystrybutor” oznacza osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia produkty na rynku;
- 46) „podmiot gospodarczy” oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, sprzedawcę i dostawcę usług realizacji zamówień;
- 47) „niezależny podmiot” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest niezależna od producenta oraz jest bezpośrednio lub pośrednio zaangażowana w odnawianie lub naprawę produktu, jego konserwację lub użycie do innych celów; definicja ta obejmuje podmioty gospodarujące odpadami, podmioty zajmujące się odnawianiem produktów, podmioty prowadzące naprawę produktów, producentów lub dystrybutorów sprzętu, narzędzi lub części zamiennych do napraw, a także podmioty publikujące informacje techniczne, podmioty oferujące usługi związane z kontrolą i badaniem, podmioty oferujące szkolenia dla instalatorów, producentów i podmioty wykonujące naprawę urządzeń;
- 48) „podmiot zajmujący się zawodowo naprawą” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która zawodowo świadczy usługi naprawy lub konserwacji produktu, niezależnie od tego, czy działa w ramach systemu dystrybucji producenta, czy niezależnie;
- 49) „specyfikacja techniczna” oznacza dokument określający wymogi techniczne, które ma spełniać produkt, proces lub usługa;
- 50) „oznakowanie CE” oznacza oznakowanie, za pomocą którego producent wskazuje, że odnośny produkt spełnia mające zastosowanie wymogi określone w prawodawstwie harmonizacyjnym Unii ustanawiającym wymóg umieszczenia tego oznakowania;
- 51) „ocena zgodności” oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione wymogi ekoprojektu określone w odpowiednich aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
- 52) „jednostka oceniająca zgodność” oznacza jednostkę, która wykonuje działania związane z oceną zgodności, w tym wzorcowanie, badanie, certyfikację i inspekcję;
- 53) „jednostka notyfikowana” oznacza jednostkę oceniającą zgodność, którą notyfikowano zgodnie z rozdziałem IX;

▼B

- 54) „dostawca internetowej platformy handlowej” oznacza dostawcę usługi pośrednictwa wykorzystującego interfejs online, który umożliwia klientom zawieranie na odległość umów sprzedaży produktów objętych aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4 z podmiotami gospodarczymi;
- 55) „sprzedawca” oznacza dystrybutora lub inną osobę fizyczną lub prawną, którzy w ramach działalności handlowej, w tym sprzedaży na odległość, oferują produkty na sprzedaż, do najmu lub na sprzedaż ratalną, bądź prezentują produkty użytkownikom końcowym; definicja ta obejmuje osobę fizyczną lub prawną, która oddaje produkt do użytku w ramach działalności handlowej;
- 56) „sprzedaż na odległość” oznacza oferowanie na sprzedaż, do najmu lub na sprzedaż ratalną produktów, przez internet lub za pośrednictwem innych środków sprzedaży na odległość, przy czym potencjalny klient nie ma fizycznego dostępu do produktu;
- 57) „produkt stwarzający zagrożenie” oznacza produkt, który ze względu na niespełnienie wymogu ekoprojektu określonego w niniejszym rozporządzeniu lub na podstawie niniejszego rozporządzenia, innego niż wymogi wymienione w art. 71 ust. 1, może mieć negatywny wpływ na środowisko lub inne interesy publiczne chronione tym wymogiem;
- 58) „produkt stwarzający poważne zagrożenie” oznacza produkt stwarzający zagrożenie, w przypadku którego na podstawie przeprowadzonej oceny uznaje się, że stopień niezgodności lub związanej z nią szkody wymaga szybkiej interwencji organów nadzoru rynku, w tym jeżeli skutki wystąpienia niezgodności nie są natychmiastowe.

Stosuje się definicje „małych i średnich przedsiębiorstw”, „małych przedsiębiorstw” i „mikroprzedsiębiorstw” zawarte odpowiednio w art. 2 pkt 1, 2 i 3 załącznika I do zalecenia Komisji 2003/361/WE ⁽¹⁾.

Stosuje się definicje „substancji” i „mieszaniny” zawarte odpowiednio w art. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Stosuje się definicje „akredytacji” i „krajowej jednostki akredytującej” zawarte odpowiednio w art. 2 pkt 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Stosuje się definicje „odpadów”, „odpadów niebezpiecznych”, „ponownego użycia”, „odzysku”, „przygotowania do ponownego użycia” i „recyklingu” zawarte odpowiednio w art. 3 pkt 1, 2, 13, 15, 16 i 17 dyrektywy 2008/98/WE.

Stosuje się definicję „normy zharmonizowanej” zawartą w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

Stosuje się definicję „instytucji zamawiających” zawartą w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE oraz „podmiotów zamawiających” zawartą w art. 4 pkt 1 dyrektywy 2014/25/UE. „Zamówienia publiczne” oznaczają zamówienia objęte dyrektywami 2014/24/UE i 2014/25/UE.

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

▼B

Stosuje się definicję „przetwarzania” zawartą w art. 3 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1807 ⁽²⁾.

Stosuje się definicję „konsumenta” zawartą w art. 2 pkt 2 dyrektywy (UE) 2019/771.

Stosuje się definicje „nadzoru rynku”, „organu nadzoru rynku”, „dostawcy usług realizacji zamówień”, „interfejsu online”, „działań naprawczych”, „użytkownika końcowego”, „odzyskania produktu”, „wycofania z obrotu”, „organów celnych” i „dopuszczenia do obrotu” zawarte odpowiednio w art. 3 pkt 3, 4, 11, 15, 16, 21, 22, 23, 24 i 25 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

*Artykuł 3***Swobodny przepływ**

1. Produkty mogą być wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku wyłącznie wówczas, gdy spełniają one mające do nich zastosowanie wymogi ekoprojektu określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.

2. Państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku produktów spełniających wymogi efektywności określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 z powodu braku zgodności z krajowymi wymogami efektywności odnoszącymi się do parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, objętych wymogami efektywności zawartymi w tych aktach delegowanych.

Państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku produktów spełniających wymogi informacyjne określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 z powodu braku zgodności z krajowymi wymogami informacyjnymi odnoszącymi się do parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, objętych wymogami informacyjnymi zawartymi w tych aktach delegowanych.

3. Niezależnie od ust. 2 niniejszego artykułu państwom członkowskim nie uniemożliwia się określania minimalnych wymogów charakterystyki energetycznej zgodnie z art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1275 oraz wymogów systemowych zgodnie z art. 13 tej dyrektywy.

4. Państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku produktów, w odniesieniu do których akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 2 stanowi, że nie są konieczne wymogi efektywności lub wymogi informacyjne bądź że nie są konieczne ani wymogi efektywności, ani wymogi informacyjne w odniesieniu do jednego lub kilku szczególnych parametrów, o których mowa w załączniku I, w związku z brakiem zgodności z krajowymi wymogami w zakresie takich parametrów.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1807 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie ram swobodnego przepływu danych nieosobowych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 59).

▼B

5. Podczas targów, wystaw i podobnych wydarzeń państwa członkowskie nie uniemożliwiają prezentacji produktów, które nie spełniają wymogów określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, pod warunkiem że w sposób widoczny zaznaczono, że takie produkty nie spełniają wymogów określonych w tych aktach delegowanych oraz że nie są przeznaczone do sprzedaży do czasu zapewnienia zgodności.

ROZDZIAŁ II

WYMOGI EKOPROJEKTU

*Artykuł 4***Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych**

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 72, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie wymogów ekoprojektu. Te akty delegowane zawierają co najmniej elementy wymienione w art. 8. Wymogi ekoprojektu określa się zgodnie z art. 5, 6 i 7 oraz rozdziałem III.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, które określają wymogi ekoprojektu, obejmują możliwość stwierdzenia, że w odniesieniu do niektórych parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, nie są konieczne wymogi efektywności lub wymogi informacyjne bądź że nie są konieczne ani wymogi efektywności, ani wymogi informacyjne, jeżeli wymóg związany z tym konkretnym parametrem produktu miałby negatywny wpływ na wymogi ekoprojektu brane pod uwagę dla danej grupy produktów.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w ust. 1, nie obejmują możliwości przyjęcia aktu delegowanego, który stanowi, że wymogi ekoprojektu nie są konieczne dla danej grupy produktów.

4. W aktach delegowanych przyjmowanych na podstawie ust. 1 Komisja zapewnia podmiotom gospodarczym wystarczająco dużo czasu na spełnienie wymogów ekoprojektu określonych w tych aktach delegowanych, w szczególności biorąc pod uwagę potrzeby MŚP, w szczególności mikroprzedsiębiorstw. Data rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego nie może przypadać wcześniej niż 18 miesięcy od daty jego wejścia w życie, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków dotyczących całego aktu lub niektórych szczególnych wymogów bądź w przypadku częściowego uchylenia lub zmiany aktów delegowanych, dla których można określić wcześniejszą datę rozpoczęcia stosowania.

5. W aktach delegowanych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja uzupełnia niniejsze rozporządzenie, określając mające zastosowanie procedury oceny zgodności wybrane z modułu A określonego w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia albo spośród modułów B do H1 określonych w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE, z uwzględnieniem dostosowań niezbędnych ze względu na wymogi danego produktu lub ekoprojektu, zgodnie z art. 43 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Jeżeli zgodnie z innym prawem Unii dotyczącym tego samego produktu mają być stosowane różne moduły oceny zgodności określone w załączniku II do decyzji 768/2008/WE, do danego wymogu ekoprojektu stosuje się moduł określony w akcie delegowanym, o którym mowa w ust. 1.

W razie gdy niniejsze rozporządzenie, w stosownych przypadkach, stosuje się do grupy produktów w sposób, który uzupełnia rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (zwane dalej „rozporządzeniem dotyczącym wyrobów budowlanych”), akt delegowany przyjmowany zgodnie z ust. 1 określa procedurę oceny zgodności, w tym, w stosownych przypadkach, systemy przewidziane na podstawie środka na mocy rozporządzenia dotyczącego wyrobów budowlanych, z uwzględnieniem charakterystyki danej grupy produktów, odpowiednich wymogów ekoprojektu oraz kosztów ponoszonych przez podmioty gospodarcze.

6. Akty delegowane przyjmowane zgodnie z ust. 1 mogą, stosownie do specyfiki danej grupy produktów, obejmować którykolwiek z następujących wymogów dodatkowych:

- a) jeżeli jest to konieczne dla skutecznego nadzoru rynku:
- (i) wymóg, aby producenci, ich upoważnieni przedstawiciele lub importerzy przechowywali dokumentację techniczną i deklaracje zgodności UE przez okres inny niż 10 lat, o których mowa w art. 27 ust. 3, art. 28 ust. 2 lit. a) lub art. 29 ust. 7, zależnie od przypadku, po wprowadzeniu danego produktu do obrotu lub oddaniu go do użytku z uwzględnieniem charakteru produktu lub odnośnych wymogów ekoprojektu;
 - (ii) wymóg, aby podmioty gospodarcze przekazywały, na żądanie, organom nadzoru rynku informacje określone w art. 36 ust. 2 akapit drugi przez okres inny niż 10 lat, o których tam mowa, od dostarczenia odpowiedniego produktu;
 - (iii) wymóg, aby producenci, ich upoważnieni przedstawiciele lub importerzy udostępniali w formie elektronicznej część dokumentacji technicznej związanej z odpowiednim produktem Komisji lub organom nadzoru rynku bez konieczności składania wniosku, zgodnie z art. 36 ust. 3;
 - (iv) wymóg, aby podmioty łańcucha dostaw wypełniały obowiązki wymienione w art. 38.
- b) wymóg, aby producenci, ich upoważnieni przedstawiciele lub importerzy udostępniali Komisji informacje o ilości produktów objętych aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku, zgodnie z art. 37 ust. 1;
- c) jeżeli jest to konieczne, aby zapewnić efektywne energetycznie używanie produktów lub opracowanie przyszłych wymogów ekoprojektu:
- (i) wymóg, aby produkty były w stanie mierzyć swoje zużycie energii lub swoją efektywność pod kątem innych odpowiednich parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, podczas ich użytkowania, zgodnie z art. 37 ust. 2;

▼B

- (ii) wymóg, aby producenci, ich upoważnieni przedstawiciele lub importerzy gromadzili dane nieosobowe dotyczące użytkownika, o których mowa w ppkt (i) i składali raporty Komisji zgodnie z art. 37 ust. 4;
 - (iii) wymóg stosowania narzędzi cyfrowych do obliczania efektywności produktu pod kątem parametru produktu, o którym mowa w załączniku I, zgodnie z art. 39 ust. 2;
- d) w celu zapewnienia przejrzystości w zakresie zgodności z wymogami ekoprojektu – przepisy dotyczące oznakowań wskazujące na zgodność z wymogami ekoprojektu w odniesieniu do produktów niepodlegających obowiązkowi umieszczenia oznakowania CE przed wprowadzeniem ich do obrotu lub oddaniem do użytku, zgodnie z art. 47.
7. Pierwszy akt delegowany przyjęty na podstawie niniejszego artykułu wejdzie w życie najwcześniej w dniu 19 lipca 2025 r.

*Artykuł 5***Wymogi ekoprojektu**

1. W celu przeciwdziałania oddziaływaniom na środowisko oraz w oparciu o parametry produktu, o których mowa w załączniku I, wymogi ekoprojektu zawarte w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 powinny poprawić następujące aspekty produktu (zwane dalej „aspektami produktu”), jeżeli są one odpowiednie dla danej grupy produktów:

- a) trwałość;
- b) niezawodność;
- c) możliwość ponownego użycia;
- d) możliwość ulepszenia;
- e) możliwość naprawy;
- f) możliwość konserwacji i odnowienia;
- g) obecność substancji wzbudzających obawy;
- h) zużycie energii i efektywność energetyczna;
- i) zużycie wody i efektywność wodna;
- j) zużycie zasobów i zasobooszczędność;
- k) zawartość materiałów z recyklingu;
- l) możliwość regeneracji;
- m) zdatność do recyklingu;
- n) możliwość odzysku materiałów;
- o) wpływ na środowisko, w tym ślad węglowy i ślad środowiskowy;
- p) przewidywana ilość wytwarzanych odpadów.

▼ B

2. Wymogi ekoprojektu w stosownych przypadkach zapewniają poprzez parametry produktu, o których mowa w załączniku I, by produkty nie starzały się przedwcześnie z powodów takich jak decyzje projektowe producentów, stosowanie części składowych, które są mniej odporne niż pozostałe, utrudniony demontaż kluczowych części składowych, brak dostępu do informacji o naprawie lub częściach zamiennych, zaprzestanie działania oprogramowania po aktualizacji systemu operacyjnego lub nieoferowanie aktualizacji oprogramowania.

3. Komisja wybiera lub opracowuje narzędzia lub metodyki niezbędne do określenia wymogów ekoprojektu.

4. Wymogi ekoprojektu określa się dla konkretnej grupy produktów. Mogą one różnić się dla poszczególnych produktów należących do tej konkretnej grupy produktów.

5. Produkty, których jedynym przeznaczeniem jest obronność lub bezpieczeństwo narodowe, są wyłączone z grup produktów.

6. Komisja może określić wymogi ekoprojektu również dla grup produktów lub aspektów produktów, które nie zostały zawarte w planie prac, o którym mowa w art. 18.

7. W przypadku gdy dwie grupy produktów lub ich większa liczba wykazują jedno lub większą liczbę podobieństw umożliwiających efektywną poprawę aspektu produktu w oparciu o wspólne wymogi informacyjne lub wymogi efektywności, można określić horyzontalne wymogi ekoprojektu dla tych grup produktów (zwane dalej „horyzontalnymi wymogami ekoprojektu”). Rozważając, czy określić horyzontalne wymogi ekoprojektu, Komisja bierze również pod uwagę pozytywne skutki tych wymogów dla osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, w szczególności możliwość objęcia tym samym aktem delegowanym szerokiego zakresu grup produktów. Komisja może uzupełnić horyzontalne wymogi ekoprojektu wymogami ekoprojektu obowiązującymi konkretną grupę produktów.

8. Wymóg ekoprojektu może dotyczyć produktów objętych środkiem samoregulacji wymienionym w wykazie umieszczonym w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 21 ust. 3, jeżeli ten środek samoregulacji nie odnosi się do aspektów produktu objętych tym wymogiem ekoprojektu.

9. Wymogi ekoprojektu obejmują w celu poprawy konkretnych aspektów produktu, stosownie do przypadku, jeden albo oba z poniższych:

a) wymogi efektywności określone w art. 6;

b) wymogi informacyjne określone w art. 7.

10. Przygotowując wymogi ekoprojektu, Komisja zapewnia spójność z innymi przepisami prawa Unii oraz:

a) uwzględnia:

▼B

- (i) priorytety Unii w zakresie klimatu, środowiska, efektywności energetycznej, efektywnego gospodarowania zasobami i bezpieczeństwa, w tym nietoksycznej gospodarki cyrkularnej, oraz inne powiązane priorytety i cele Unii;
 - (ii) mające zastosowanie prawo Unii, w tym zakres, w jakim odnosi się ono do odpowiednich aspektów produktu;
 - (iii) odpowiednie umowy międzynarodowe;
 - (iv) środki samoregulacji;
 - (v) odpowiednie przepisy krajowego prawa ochrony środowiska;
 - (vi) odpowiednie normy europejskie i międzynarodowe;
- b) przeprowadza ocenę skutków, opierając się na najlepszych dostępnych dowodach i analizach, i w stosownych przypadkach na dodatkowych badaniach i wynikach badań uzyskanych w ramach unijnych programów finansowania. Określanie wymogów ekoprojektu w odniesieniu do niektórych aspektów produktu nie może być bezpodstawnie opóźnione z powodu braku pewności co do możliwości określenia wymogów ekoprojektu w celu poprawy innych aspektów tego produktu. W ocenie skutków Komisja:
- (i) wskazuje zastosowaną metodykę;
 - (ii) zapewnia, aby wszystkie aspekty produktu zostały przeanalizowane oraz aby dogłębność analizy aspektów produktu była proporcjonalna do ich znaczenia w danym produkcie;
 - (iii) zapewnia, aby analizie poddano współzależności między poszczególnymi aspektami produktu;
 - (iv) określa spodziewane zmiany pod względem wpływu na środowisko, w miarę możliwości przedstawiane liczbowo jako ślad węglowy i ślad środowiskowy;
 - (v) w stosownych przypadkach analizuje dostępność surowców dla sektora renowacji;
 - (vi) analizuje wszelkie mające znaczenie skutki dla zdrowia ludzkiego;
 - (vii) uwzględnia minimalny poziom efektywności produktu lub grupy produktów, który ma zostać osiągnięty, aby w przyszłości zrealizować priorytety Unii wymienione w lit. a) ppkt (i);
- c) uwzględnia odpowiednie informacje techniczne stanowiące podstawę lub wynikające z prawa lub instrumentów Unii, w tym rozporządzenia (WE) nr 66/2010, dyrektywy 2010/75/UE, technicznych kryteriów kwalifikacji przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/852 oraz unijnych kryteriów dotyczących zielonych zamówień publicznych;
- d) bierze pod uwagę ochronę poufnych informacji handlowych;

▼B

e) uwzględnia opinie wyrażone w ramach forum ds. ekoprojektu, o którym mowa w art. 19, i w ramach grupy ekspertów z państw członkowskich, o której mowa w art. 20.

11. Wymogi ekoprojektu muszą spełniać następujące kryteria:

a) nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na funkcjonalność produktu z punktu widzenia użytkownika;

b) nie mogą mieć negatywnego wpływu na zdrowie i bezpieczeństwo osób;

c) nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na konsumentów pod względem dostępności cenowej odnośnych produktów, w tym przy uwzględnieniu dostępu do produktów używanych, trwałości i kosztu całego cyklu życia produktów;

d) nie mogą mieć nieproporcjonalnego negatywnego wpływu na konkurencyjność podmiotów gospodarczych i innych podmiotów w łańcuchu wartości, w tym MŚP, a w szczególności mikroprzedsiębiorstw;

e) nie mogą narzucać technologii zastrzeżonych producentom lub innym podmiotom w łańcuchu wartości;

f) nie mogą nakładać nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego na producentów lub inne podmioty w łańcuchu wartości, w tym MŚP, a w szczególności na mikroprzedsiębiorstwa.

12. Wymogi ekoprojektu muszą być weryfikowalne. Komisja określa odpowiednie sposoby weryfikacji poszczególnych wymogów ekoprojektu, w tym bezpośrednio kontrole produktu lub na podstawie dokumentacji technicznej.

13. Komisja publikuje odpowiednie badania i analizy, w tym oceny skutków, o których mowa w ust. 10 lit. b), wykorzystane przy określaniu wymogów ekoprojektu.

14. Dla każdej grupy produktów objętych wymogami ekoprojektu Komisja określa, w stosownych przypadkach, które substancje objęte są zakresem definicji w art. 2 pkt 27 lit. d), biorąc pod uwagę co najmniej to, czy:

a) w oparciu o standardowe technologie – substancje te powodują, że ponowne użycie lub proces recyklingu są bardziej skomplikowane, bardziej kosztowne, mają większy wpływ na środowisko lub wymagają większej ilości energii lub zasobów;

b) substancje te pogarszają właściwości techniczne lub funkcje, użyteczność lub obniżają wartość pozyskanego z produktu materiału pochodzącego z recyklingu lub produktów wytworzonych z tego materiału pochodzącego z recyklingu;

c) substancje te negatywnie wpływają na estetyczne lub zapachowe właściwości materiału pochodzącego z recyklingu.

*Artykuł 6***Wymogi efektywności**

1. Produkty muszą być zgodne z wymogami efektywności odnoszącymi się do aspektów produktu ustanowionymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.
2. Wymogi efektywności opierają się na odpowiednich parametrach produktów, o których mowa w załączniku I, i obejmują odpowiednio jedno albo oba z poniższych:
 - a) minimalne lub maksymalne poziomy w odniesieniu do konkretnego parametru produktu lub kombinacji parametrów;
 - b) określone nieilościowo wymogi mające na celu poprawę efektywności w odniesieniu do jednego takiego parametru produktu lub ich większej liczby.
3. Wymogi efektywności oparte na parametrze produktu, o którym mowa w załączniku I lit. f), nie ograniczają – z powodów związanych przede wszystkim z bezpieczeństwem chemicznym – obecności substancji w produktach.

Określenie wymogów efektywności musi jednak zmniejszać również, w stosownych przypadkach, znaczące ryzyko dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska.

4. Określając wymogi efektywności, Komisja postępuje zgodnie z procedurą określoną w załączniku II.

*Artykuł 7***Wymogi informacyjne**

1. Produkty muszą być zgodne z ustanowionymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 wymogami informacyjnymi odnoszącymi się do aspektów produktu.
2. Wymogi informacyjne:
 - a) obejmują co najmniej wymogi dotyczące cyfrowego paszportu produktu określone w rozdziale III, oraz określone w ust. 5 wymogi dotyczące substancji wzbudzających obawy;
 - b) przewidują również, w stosownych przypadkach, że produktom muszą towarzyszyć:
 - (i) informacje na temat efektywności produktu pod kątem jednego lub większej liczby parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, w tym punktowa ocena możliwości naprawy, punktowa ocena trwałości, ślad węglowy lub ślad środowiskowy;
 - (ii) informacje dla klientów i innych podmiotów na temat sposobu instalacji, użytkowania, konserwacji i naprawy produktu w celu zminimalizowania jego wpływu na środowisko i zapewnienia optymalnej trwałości, w stosownych przypadkach na temat sposobu instalowania systemów operacyjnych stron trzecich, a także na temat zbiórki do odnowienia lub regeneracji i zwrotu produktu lub obchodzenia się z nim pod koniec przydatności do użycia;

▼B

- (iii) informacje dla zakładów przetwarzania dotyczące demontażu, ponownego użycia, odnawiania, recyklingu lub unieszkodliwiania pod koniec przydatności do użycia;
- (iv) inne informacje, które mogą mieć wpływ na wybór zrównoważonych produktów przez klientów oraz sposób obchodzenia się z produktem przez strony inne niż producent, w celu ułatwienia odpowiedniego użytkowania, operacji zachowania wartości i prawidłowego postępowania pod koniec przydatności do użycia;

c) muszą być jasne, łatwo zrozumiałe i dostosowane do szczególnych cech danych grup produktów i docelowych odbiorców informacji.

Wymóg informacyjny można określić dla konkretnego parametru produktu niezależnie od tego, czy dla tego konkretnego parametru produktu określono wymóg efektywności.

Jeżeli w akcie delegowanym zawarto horyzontalne wymogi ekoprojektu, lit. a) niniejszego ustępu nie ma zastosowania.

3. Wymogi informacyjne oparte na parametrze produktu określonym w załączniku I lit. f) nie dotyczą oznakowania substancji lub mieszanin z powodów związanych przede wszystkim ze stwarzaniem przez nie zagrożeniem dla zdrowia lub środowiska.

4. Określając wymogi informacyjne, o których mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (i), Komisja, w stosownych przypadkach, biorąc pod uwagę specyfikę danej grupy produktów, określa klasy efektywności.

Komisja może oprzeć klasy efektywności na pojedynczych parametrach lub na zagregowanych ocenach punktowych. Klasy efektywności mogą być wyrażone w wartościach bezwzględnych lub w dowolnej formie, która umożliwia potencjalnym klientom wybór produktów o największej efektywności.

Klasy efektywności odpowiadają istotnej poprawie poziomów efektywności.

Jeżeli klasy efektywności opierają się na parametrach, w odniesieniu do których określono wymogi efektywności, najniższa klasa odpowiada minimalnemu poziomowi efektywności wymaganemu w momencie wprowadzenia klas efektywności.

5. O ile w ust. 6 lit. b) nie postanowiono inaczej, wymogi informacyjne umożliwiają monitorowanie substancji wzbudzających obawy w całym cyklu życia odnośnych produktów – chyba że takie monitorowanie jest już możliwe na podstawie wymogów informacyjnych określonych w innym akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, w którego zakres wchodzi odnośne produkty – oraz obejmują co najmniej następujące elementy:

- a) nazwy lub kody numeryczne substancji wzbudzających obawy obecnych w produkcie, a mianowicie:
 - (i) nazwę używaną w nomenklaturze Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC) lub inną nazwę międzynarodową, jeżeli brak nazwy IUPAC;

▼B

- (ii) inne nazwy, w tym nazwy zwyczajowe, handlowe, skróty;
 - (iii) numer Wspólnoty Europejskiej (WE), wpisany w Europejskim spisie istniejących substancji chemicznych o znaczeniu handlowym (EINECS), Europejskim wykazie notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS), wykazie NLP (już nie polimer) lub numer przyznany przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA), w stosownych przypadkach i jeżeli występuje;
 - (iv) nazwę i numer przypisane przez Chemical Abstracts Service (CAS), jeżeli występują;
- b) umiejscowienie substancji wzbudzających obawy w produkcie;
 - c) stężenie, maksymalne stężenie lub zakres stężeń substancji wzbudzających obawy na poziomie produktu, jego odpowiednich części składowych lub części zamiennych;
 - d) odpowiednią instrukcję bezpiecznego użytkowania produktu;
 - e) informacje dotyczące demontażu, przygotowania do ponownego użycia, ponownego użycia, recyklingu i użytkowania produktu i racjonalnego ekologicznie gospodarowania produktem pod koniec przydatności do użycia.

Komisja może, stosownie dla danej grupy produktów, określić progi określające, kiedy ma mieć zastosowanie wymóg informacyjny dotyczący substancji wzbudzających obawy.

6. W przypadku określania wymogów informacyjnych w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 Komisja w stosownych przypadkach:

- a) określa daty rozpoczęcia stosowania takich wymogów informacyjnych, o których mowa w ust. 5 akapit pierwszy, uwzględniając w razie potrzeby różnice między substancjami wzbudzającymi obawy;
- b) przewiduje należycie uzasadnione zwolnienia – dotyczące substancji wzbudzających obawy lub elementów informacji – z takich wymogów informacyjnych, o których mowa w ust. 5 akapit pierwszy, które mogą wynikać z technicznej wykonalności lub znaczenia monitorowania substancji wzbudzających obawy, dostępności metod analitycznych do ich wykrywania i określania ich ilości, z potrzeby ochrony poufnych informacji handlowych oraz mogą być przyznawane w innych należycie uzasadnionych przypadkach; substancje wzbudzające obawy w rozumieniu art. 2 pkt 27 lit. a) nie podlegają zwolnieniu, jeżeli są obecne w produktach, ich odpowiednich częściach składowych lub częściach zamiennych w stężeniu powyżej 0,1 % m/m;
- c) zapewnia spójność z obowiązującymi na mocy prawa Unii wymogami informacyjnymi oraz ogranicza do minimum obciążenia administracyjne, w tym za pomocą odpowiednich rozwiązań technicznych.

7. Wymogi informacyjne wskazują sposób, w jaki udostępnia się wymagane informacje. Jeżeli dostępny jest cyfrowy paszport produktu, zamieszcza się w nim wymagane informacje, a w razie potrzeby przekazuje się je także w jeden lub więcej z następujących sposobów:

- a) na samym produkcie;

▼B

- b) na opakowaniu produktu;
- c) na etykiecie produktu, o której mowa w art. 16;
- d) w instrukcji obsługi lub innej dokumentacji dołączonej do produktu;
- e) na ogólnodostępnej stronie internetowej lub w aplikacji.

Informacje, które umożliwiają monitorowanie substancji wzbudzających obawy na podstawie ust. 5, umieszcza się na produkcie albo udostępnia się za pośrednictwem nośnika danych znajdującego się na produkcie.

8. Informacje, które należy dostarczyć zgodnie z wymogami informacyjnymi, przekazuje się w języku łatwo zrozumiałym dla klientów, określonym przez państwo członkowskie, w którym produkt zostanie udostępniony lub oddany do użytku.

*Artykuł 8***Treść aktów delegowanych**

W aktach delegowanych przyjmowanych na podstawie art. 4 określa się co najmniej następujące elementy:

- a) definicję grupy lub grup produktów, których dotyczy akt, w tym listę kodów towarów określonych w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽³⁾ oraz opisy produktów;
- b) wymogi ekoprojektu w odniesieniu do objętych nimi grup produktów;
- c) w stosownych przypadkach parametry produktu, o których mowa w załączniku I, w odniesieniu do których na podstawie art. 4 Komisja stwierdza, że wymogi ekoprojektu nie są konieczne;
- d) normy lub metody przeprowadzania badań, pomiarów lub obliczeń, które mają być stosowane na podstawie art. 39 ust. 1;
- e) w stosownych przypadkach – wymogi dotyczące korzystania z narzędzi cyfrowych na podstawie art. 39 ust. 2;
- f) w stosownych przypadkach – metody przejściowe, normy zharmonizowane lub ich części, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub wspólne specyfikacje, które mają być stosowane;
- g) format, sposób i kolejność udostępniania informacji niezbędnych do weryfikacji zgodności;
- h) moduł oceny zgodności, który ma być stosowany na podstawie art. 4 ust. 5; jeżeli moduł, który ma być stosowany, różni się od modułu określonego w załączniku IV – czynniki prowadzące do wyboru tego modułu;

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

▼B

- i) wymogi dotyczące informacji, które mają być dostarczane przez producentów, w tym dotyczące elementów dokumentacji technicznej, które są niezbędne do weryfikacji zgodności produktu z wymogami ekoprojektu;
- j) w stosownych przypadkach – wszelkie dodatkowe wymogi informacyjne na podstawie art. 36 i 37;
- k) czas trwania okresu przejściowego, w ciągu którego państwa członkowskie mają zezwalać na wprowadzanie do obrotu lub oddawanie do użytku produktów, które są zgodne z krajowymi środkami obowiązującymi na ich terytorium w dniu wejścia w życie aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4;
- l) termin przeglądu aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4, z uwzględnieniem między innymi:
 - (i) charakterystyki grupy produktów i cech jej rynku;
 - (ii) konieczności dostosowania wymogów, by produkty stały się bardziej zrównoważone;
 - (iii) celów polityki Unii;
 - (iv) postępu technicznego; oraz
 - (v) dostępności metod.

ROZDZIAŁ III

CYFROWY PASZPORT PRODUKTU

*Artykuł 9***Cyfrowy paszport produktu**

1. Wymogi informacyjne muszą przewidywać, że produkty można wprowadzić do obrotu lub oddać do użytku wyłącznie wówczas, gdy dostępny jest cyfrowy paszport produktu zgodnie ze stosownymi aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4, 10 i 11. Dane zawarte w cyfrowym paszporcie produktu muszą być poprawne, pełne i aktualne.
2. Wymogi dotyczące cyfrowego paszportu produktu ustanowione w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 określają, odpowiednio dla grup produktów objętych tymi wymogami, następujące elementy:
 - a) dane, które należy zawrzeć w cyfrowym paszporcie produktu na podstawie załącznika III;
 - b) co najmniej jeden nośnik danych, z którego należy korzystać;
 - c) układ, w jakim należy przedstawić nośnik danych, oraz jego umiejscowienie;
 - d) informację, czy cyfrowy paszport produktu ma zostać stworzony na poziomie modelu, partii czy artykułu, oraz definicję takich poziomów;

▼ B

- e) sposób, w jaki cyfrowy paszport produktu ma być udostępniany klientom przed zawarciem przez nich umowy sprzedaży, najmu lub sprzedaży ratalnej, w tym również w razie sprzedaży na odległość;
- f) podmioty, które mają mieć dostęp do danych zawartych w cyfrowym paszporcie produktu, oraz zakres danych, do których podmioty te mają mieć dostęp;
- g) podmioty, które mają tworzyć cyfrowy paszport produktu lub aktualizować zawarte w nim dane, oraz zakres danych, które podmioty te mogą wprowadzać lub aktualizować;
- h) szczegółowe ustalenia dotyczące wprowadzania lub aktualizowania danych;
- i) okres, przez który ma być dostępny cyfrowy paszport produktu, odpowiadający co najmniej oczekiwanemu okresowi użytkowania danego produktu.

3. Wymogi, o których mowa w ust. 2:

- a) zapewniają, by podmioty uczestniczące w łańcuchu wartości miały łatwy dostęp do istotnych dla nich informacji i mogły je zrozumieć;
- b) ułatwiają przeprowadzanie kontroli zgodności produktu przez właściwe organy krajowe; oraz
- c) umożliwiają poprawę identyfikowalności produktów na kolejnych ogniwach łańcucha wartości.

4. Określając wymogi dotyczące cyfrowego paszportu produktu, Komisja może zwolnić pewne grupy produktów z wymogu posiadania cyfrowego paszportu produktu, jeżeli:

- a) nie są dostępne specyfikacje techniczne cyfrowego paszportu produktu w odniesieniu do zasadniczych wymogów określonych w art. 10 i 11; lub
- b) inne przepisy prawa Unii obejmują system cyfrowego udostępniania informacji dotyczących grupy produktów, który to system zdaniem Komisji pozwala na osiągnięcie celów, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b).

*Artykuł 10***Wymogi dotyczące cyfrowego paszportu produktu**

1. Cyfrowy paszport produktu musi spełniać następujące zasadnicze wymogi:

- a) musi być połączony z niezmiennym niepowtarzalnym identyfikatorem produktu za pośrednictwem nośnika danych;
- b) nośnik danych musi być fizycznie umieszczony na produkcie, jego opakowaniu lub w dokumentacji dołączonej do produktu, jak wskazano w stosownym akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4;

▼ B

- c) nośnik danych i niepowtarzalny identyfikator produktu muszą być zgodne z co najmniej jedną z norm, o których mowa w akapicie drugim załącznika III, lub z równoważnymi normami europejskimi lub międzynarodowymi, dopóki odniesienia do norm zharmonizowanych nie zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
- d) wszystkie dane zawarte w cyfrowym paszporcie produktu muszą opierać się na standardach otwartych i – w zależności od przypadku – nadawać się do odczytu maszynowego, być ustrukturyzowane oraz powinna istnieć możliwość ich przeszukiwania i przeniesienia za pomocą otwartej interoperacyjnej sieci wymiany danych bez uzależnienia od jednego dostawcy, zgodnie z zasadniczymi wymogami określonymi w niniejszym artykule i w art. 11;
- e) dane osobowe dotyczące klientów nie mogą być przechowywane w cyfrowym paszporcie produktu bez ich wyraźnej zgody zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/679;
- f) dane zawarte w cyfrowym paszporcie produktu muszą odnosić się do modelu, partii lub artykułu zgodnie ze wskazaniem w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4;
- g) dostęp do danych zawartych w cyfrowym paszporcie produktu musi podlegać regulacji zgodnie z zasadniczymi wymogami określonymi w niniejszym artykule i w art. 11 oraz zgodnie ze szczególnymi prawami dostępu na poziomie grupy produktów określonymi w stosownym akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

Zgodnie z art. 72 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, aby w świetle postępu naukowo-technicznego zmienić akapit pierwszy lit. c) i akapit drugi załącznika III poprzez zastąpienie norm lub dodanie innych europejskich lub międzynarodowych norm, z którymi mają być zgodne nośniki danych, niepowtarzalne identyfikatory podmiotu i niepowtarzalne identyfikatory zakładu, by spełniać warunki określone w niniejszym artykule.

2. Jeżeli inne przepisy prawa Unii zawierają wymóg lub zezwala na to, aby uwzględnić w cyfrowym paszporcie produktu określone dane, dane te można zawrzeć w cyfrowym paszporcie produktu na podstawie stosownego aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4.

3. Podmiot gospodarczy wprowadzający produkt do obrotu:

- a) dostarcza sprzedawcom i dostawcom internetowych platform handlowych cyfrową kopię nośnika danych lub niepowtarzalny identyfikator produktu, w zależności od przypadku, aby umożliwić im udostępnienie nośnika danych lub niepowtarzalnego identyfikatora produktu potencjalnym klientom, jeżeli fizyczny dostęp do produktu nie jest możliwy;
- b) dostarcza cyfrową kopię, o której mowa w lit. a), lub link do strony internetowej bezpłatnie i bez zwłoki, a w każdym razie w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania stosownej prośby.

▼ B

4. Wprowadzając produkt do obrotu, podmiot gospodarczy udostępnia kopię zapasową cyfrowego paszportu produktu za pośrednictwem dostawcy usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów.

*Artykuł 11***Projekt techniczny i funkcjonowanie cyfrowego paszportu produktu**

Projekt techniczny i funkcjonowanie cyfrowego paszportu produktu muszą spełniać następujące zasadnicze wymogi:

- a) cyfrowe paszporty produktów muszą być w pełni interoperacyjne z innymi cyfrowymi paszportami produktów wymaganymi na mocy aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w odniesieniu do technicznych, semantycznych i organizacyjnych aspektów łączności typu koniec-koniec i przekazywania danych;
- b) klienci, producenci, importerzy, dystrybutorzy, podmioty zajmujące się zawodowo naprawą, niezależne podmioty, podmioty zajmujące się odnawianiem produktów, ich regeneracją lub recyklingiem, organy nadzoru rynku i organy celne, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, związki zawodowe i inne odpowiednie podmioty muszą mieć nieodpłatny i łatwy dostęp do cyfrowego paszportu produktu na podstawie przysługujących im odpowiednich praw dostępu określonych w stosownych aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
- c) cyfrowy paszport produktu musi być przechowywany przez podmiot gospodarczy odpowiedzialny za stworzenie cyfrowego paszportu produktu lub przez dostawców usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów;
- d) jeżeli dla produktu, który posiada już cyfrowy paszport produktu, tworzy się nowy cyfrowy paszport produktu, ten nowy cyfrowy paszport produktu musi być powiązany z oryginalnym cyfrowym paszportem lub cyfrowymi paszportami produktu;
- e) cyfrowy paszport produktu musi pozostać dostępny przez okres wskazany w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, również po ogłoszeniu niewypłacalności, przeprowadzeniu likwidacji lub zaprzestaniu działalności w Unii przez podmiot gospodarczy odpowiedzialny za stworzenie cyfrowego paszportu produktu;
- f) uprawnienia do wprowadzania, zmiany lub aktualizowania danych w cyfrowym paszporcie produktu są ograniczone zgodnie z prawami dostępu określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
- g) zapewnia się uwierzytelnianie danych, ich niezawodność i integralność;
- h) cyfrowe paszporty produktów muszą być zaprojektowane i obsługiwane w sposób zapewniający wysoki poziom bezpieczeństwa i prywatności oraz umożliwiający zapobieganie oszustwom.

Jeżeli cyfrowy paszport produktu jest przechowywany zgodnie z akapitem pierwszym lit. c) lub w inny sposób przetwarzany przez dostawców usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów, nie mogą oni sprzedawać, ponownie wykorzystywać ani przetwarzać takich danych, w całości ani częściowo, w zakresie wykraczającym poza to, co jest konieczne do świadczenia odpowiednich usług przechowywania lub przetwarzania danych, chyba że zostanie to szczegółowo uzgodnione z podmiotem gospodarczym wprowadzającym produkt do obrotu lub oddającym go do użytku.

▼B

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 72 w celu uzupełnienia niniejszego artykułu przez określenie wymogów, które dostawcy usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów mają spełniać, aby zostać takimi dostawcami, oraz, w stosownych przypadkach, poprzez określenie systemu certyfikacji w celu sprawdzania, czy te wymogi są spełniane, a także poprzez określenie wymogów, które ci dostawcy usług mają spełniać w trakcie świadczenia usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające procedury wydawania i weryfikowania cyfrowych danych uwierzytelniających odnoszących się do podmiotów gospodarczych i innych odpowiednich podmiotów, które mają prawa dostępu do danych zawartych w cyfrowym paszporcie produktu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 73 ust. 3.

*Artykuł 12***Niepowtarzalne identyfikatory**

1. Niepowtarzalne identyfikatory podmiotów, o których mowa w akapit pierwszy lit. g) i h) załącznika III, oraz niepowtarzalne identyfikatory zakładów, o których mowa w akapit pierwszy lit. i) załącznika III, muszą być zgodne z normami, o których mowa w akapit pierwszy lit. c) oraz akapit drugi załącznika III, lub z równoważnymi normami międzynarodowymi lub europejskimi, dopóki odniesienia do norm zharmonizowanych nie zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Jeżeli niepowtarzalny identyfikator podmiotu, o którym mowa w akapit pierwszy lit. h) załącznika III, nie jest jeszcze dostępny, podmiot gospodarczy, który tworzy lub aktualizuje cyfrowy paszport produktu, składa wniosek o niepowtarzalny identyfikator podmiotu w imieniu odnośnego podmiotu i przekazuje temu podmiotowi wszystkie informacje dotyczące niepowtarzalnego identyfikatora podmiotu, gdy zostanie on wydany.

Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym, podmiot gospodarczy, który tworzy lub aktualizuje cyfrowy paszport produktu, zwraca się do tego odnośnego podmiotu o potwierdzenie, że nie istnieje żaden niepowtarzalny identyfikator podmiotu.

3. Jeżeli niepowtarzalny identyfikator zakładu, o którym mowa w akapit pierwszy lit. i) załącznika III, nie jest jeszcze dostępny, podmiot gospodarczy, który tworzy lub aktualizuje cyfrowy paszport produktu, składa wniosek o niepowtarzalny identyfikator zakładu w imieniu podmiotu odpowiedzialnego za odnośną lokalizację lub odnośny budynek i przekazuje temu podmiotowi wszystkie informacje dotyczące niepowtarzalnego identyfikatora zakładu, gdy zostanie on wydany.

Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym, podmiot gospodarczy, który tworzy lub aktualizuje cyfrowy paszport produktu, zwraca się do odnośnego podmiotu o potwierdzenie, że nie istnieje żaden niepowtarzalny identyfikator zakładu.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 72 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie zasad i procedur dotyczących zarządzania cyklem życia niepowtarzalnych identyfikatorów i nośników danych. W szczególności te akty delegowane:

▼ B

- a) ustanawiają zasady odnoszące się do organizacji, które chcą stać się agencją wydającą niepowtarzalne identyfikatory i nośniki danych; oraz
 - b) ustanawiają zasady odnoszące się do podmiotów gospodarczych, które chcą tworzyć własne niepowtarzalne identyfikatory i nośniki danych bez korzystania z usług agencji wydającej niepowtarzalne identyfikatory i nośniki danych.
5. W aktach delegowanych przyjmowanych na podstawie art. 4 określa się:
- a) kryteria, które należy spełnić, aby stać się organizacją wydającą niepowtarzalne identyfikatory i nośniki danych;
 - b) funkcje agencji wydającej niepowtarzalne identyfikatory i nośniki danych;
 - c) przepisy mające na celu zapewnienie, by identyfikatory i nośniki danych były wiarygodne, weryfikowalne i globalnie niepowtarzalne;
 - d) przepisy dotyczące wydawania, utrzymywania, aktualizowania i wycofywania niepowtarzalnych identyfikatorów i nośników danych;
 - e) przepisy dotyczące zarządzania danymi.
6. Ustanawiając zasady i procedury, o których mowa w ust. 4, Komisja:
- a) dąży do zapewnienia interoperacyjności między różnymi podejściami;
 - b) uwzględnia odpowiednie istniejące rozwiązania i normy techniczne;
 - c) zapewnia, aby ustanowione zasady i procedury pozostały w jak największym stopniu neutralne technologicznie.

*Artykuł 13***Rejestr cyfrowych paszportów produktów**

1. Do dnia 19 lipca 2026 r. Komisja stworzy cyfrowy rejestr (zwany dalej „rejestrem”), w którym przechowuje się w bezpieczny sposób co najmniej niepowtarzalne identyfikatory.

W przypadku produktów, które mają zostać objęte procedurą celną „dopuszczenie do obrotu”, w rejestrze przechowuje się kod towaru.

W rejestrze przechowuje się niepowtarzalne identyfikatory baterii, o których mowa w art. 77 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 ⁽⁴⁾.

Komisja zarządza rejestrem i zapewnia, aby dane zgromadzone w rejestrze były przetwarzane w bezpieczny sposób i zgodnie z prawem Unii, w tym mającymi zastosowanie przepisami w zakresie ochrony danych osobowych.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniające dyrektywę 2008/98/WE i rozporządzenie (UE) 2019/1020 oraz uchylające dyrektywę 2006/66/WE, Dz.U. L 191 z 28.7.2023, s. 1.

▼ B

2. W aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 Komisja wskazuje wszelkie inne dane, które, oprócz zawarcia ich w cyfrowym paszporcie produktu, mają być przechowywane w rejestrze z uwzględnieniem co najmniej następujących kryteriów:

- a) konieczności umożliwienia weryfikacji, czy cyfrowy paszport produktu jest autentyczny;
- b) znaczenia danych informacji dla poprawy wydajności i skuteczności kontroli w ramach nadzoru rynku oraz kontroli celnych;
- c) konieczności uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych i organów celnych.

3. Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do odpowiedzialności za stworzenie rejestru i za zarządzanie nim, a także za przetwarzanie wszelkich danych osobowych, które może wynikać z tego działania.

4. Dane, o których mowa w ust. 1 i 2, wprowadza do rejestru podmiot gospodarczy, który wprowadza produkt do obrotu lub oddaje go do użytku.

5. Po wprowadzeniu do rejestru przez podmiot gospodarczy wprowadzi danych, o których mowa w ust. 1 i 2, rejestr automatycznie podaje temu podmiotowi gospodarczemu niepowtarzalny identyfikator rejestracji powiązany z unikalnymi identyfikatorami wprowadzonymi do rejestru w odniesieniu do konkretnego produktu zgodnie z ust. 4. Tej informacji z rejestru nie uznaje się za dowód zgodności z niniejszym rozporządzeniem lub innym prawem Unii.

Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający rozwiązania wykonawcze dotyczące rejestru, w tym podawania niepowtarzalnego identyfikatora rejestracji, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 73 ust. 3.

6. Komisja, właściwe organy krajowe i organy celne mają dostęp do rejestru w celu wypełniania swoich obowiązków wynikających z prawa Unii.

*Artykuł 14***Portal internetowy z danymi zawartymi w cyfrowym paszporcie produktu**

Komisja tworzy publicznie dostępny portal internetowy umożliwiający zainteresowanym stronom wyszukiwanie i porównywanie danych zawartych w cyfrowych paszportach produktów oraz zarządza tym portalem. Portal internetowy ma być zaprojektowany w taki sposób, aby zagwarantować zainteresowanym stronom możliwość wyszukiwania i porównywania danych w sposób zgodny z przysługującymi im prawami dostępu określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

*Artykuł 15***Kontrole celne związane z cyfrowym paszportem produktu**

1. Każda osoba zamierzająca objąć produkt, który wchodzi w zakres aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4, procedurą celną „dopuszczenie do obrotu” podaje lub udostępnia organom celnym niepowtarzalny identyfikator rejestracji tego produktu, o którym mowa w art. 13 ust. 5.

Akapit pierwszy niniejszego ustępu stosuje się od chwili uruchomienia rejestru.

2. Organy celne mogą dopuścić produkt do swobodnego obrotu wyłącznie po zweryfikowaniu co najmniej tego, czy niepowtarzalny identyfikator rejestracji, o którym mowa w art. 13 ust. 5, i podany im lub udostępniony kod towaru odpowiadają danym przechowywanym w rejestrze.

Weryfikacja, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, odbywa się drogą elektroniczną i w sposób automatyczny dzięki wzajemnemu połączeniu, o którym mowa w ust. 3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od momentu uruchomienia wzajemnego połączenia.

Dopuszczenia do swobodnego obrotu nie uznaje się za dowód zgodności z niniejszym rozporządzeniem lub innym prawem Unii.

3. Komisja dokonuje wzajemnego połączenia rejestru z unijnym systemem jednego okienka w dziedzinie ceł służącego do wymiany świadectw (CSW-CERTEX), umożliwiając w ten sposób automatyczną wymianę informacji z krajowymi systemami celnymi poprzez unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie ceł ustanowione rozporządzeniem (UE) 2022/2399.

To wzajemne połączenie zostanie uruchomione w terminie czterech lat od daty wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 5.

4. Komisja i organy celne mogą przeszukiwać i wykorzystywać dane zawarte w cyfrowym paszporcie produktu i rejestrze na potrzeby wykonywania swoich obowiązków na mocy prawa Unii, w tym w celu zarządzania ryzykiem, kontroli celnych i dopuszczenia do swobodnego obrotu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 952/2013.

5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 952/2013 i rozdziału VII rozporządzenia (UE) 2019/1020 oraz dla innego prawa Unii.

ROZDZIAŁ IV

ETYKIETY

*Artykuł 16***Etykiety**

1. Jeżeli w wymogach informacyjnych wskazano, że informacje mają być umieszczone na etykiecie zgodnie z art. 7 ust. 7 lit. c), w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 określa się:

a) treść etykiety;

▼B

- b) układ etykiety zapewniający widoczność i czytelność jej elementów;
- c) sposób, w jaki etykieta ma być widoczna dla klientów, w tym w przypadku sprzedaży na odległość, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 32 oraz skutków dla odpowiednich podmiotów gospodarczych;
- d) w stosownych przypadkach – środki elektroniczne służące tworzeniu etykiet.

2. Jeżeli zgodnie z wymogiem informacyjnym na etykiecie należy uwzględnić klasę efektywności, układ etykiety, o którym mowa w ust. 1 lit. b), musi być przejrzysty i zrozumiały oraz umożliwiać klientom łatwe porównanie efektywności produktu pod kątem odpowiedniego parametru produktu, a tym samym wybór bardziej efektywnego produktu.

3. W odniesieniu do produktów związanych z energią, które objęte są wymogiem etykietowania energetycznego ustanowionego na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1369, jeżeli na etykiecie energetycznej nie można zawrzeć informacji dotyczących odpowiednich parametrów produktu, w tym informacji o klasie efektywności, o której mowa w art. 7 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, i jeżeli informacje te uznaje się za istotniejsze i bardziej kompleksowe niż informacje zawarte na etykiecie energetycznej, Komisja, po dokonaniu oceny ryzyka dezorientowania klientów, obciążenia administracyjnego dla podmiotów gospodarczych oraz najlepszego sposobu przekazania tej konkretnej informacji, może w stosownych przypadkach wymagać stworzenia etykiety na podstawie niniejszego rozporządzenia zamiast etykiety energetycznej stworzonej na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1369.

4. Określając wymogi informacyjne, o których mowa w ust. 1, Komisja, w stosownych przypadkach, wymaga, by etykieta zawierała nośniki danych lub inne środki umożliwiające klientom dostęp do dodatkowych informacji na temat produktu, w tym środki umożliwiające dostęp do cyfrowego paszportu produktu.

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wspólne wymogi dotyczące układu etykiet wymaganych na podstawie art. 7 ust. 7 lit. c).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 73 ust. 3.

*Artykuł 17***Etykiety imitujące inne etykiety**

Produkty opatrzone etykietami lub którym towarzyszą etykiety mogące wprowadzić w błąd lub dezorientować klientów lub potencjalnych klientów poprzez naśladowanie etykiet przewidzianych w art. 16 oraz produkty, którym towarzyszą inne informacje mogące wprowadzić w błąd lub dezorientować klientów lub potencjalnych klientów względem etykiet przewidzianych w tym artykule, nie mogą być wprowadzane do obrotu ani oddawane do użytku.

ROZDZIAŁ V

USTALANIE PRIORYTETÓW, PLANOWANIE I KONSULTACJE

*Artykuł 18***Ustalanie priorytetów i planowanie**

1. Ustalając priorytety w zakresie produktów, które mają zostać objęte wymogami ekoprojektu, Komisja bada potencjalny wkład tych produktów w osiągnięcie unijnych celów w zakresie klimatu, środowiska i efektywności energetycznej, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- a) możliwość poprawy aspektów produktu bez powodowania nieproporcjonalnych kosztów, przy szczególnym uwzględnieniu:
 - (i) braku lub niewystarczającego charakteru przepisów prawa Unii bądź niezdolności do właściwej realizacji celu przez mechanizmy rynkowe lub środki samoregulacji; oraz
 - (ii) różnicy w efektywności produktów dostępnych na rynku, które mają równoważną funkcjonalność w odniesieniu do aspektów produktu;
- b) wielkość sprzedaży tych produktów i handlu tymi produktami w Unii;
- c) rozłożenie w całym łańcuchu wartości wpływu na klimat i środowisko, zużycia energii, zużycia zasobów i wytwarzania odpadów związanych z tymi produktami;
- d) potrzebę regularnego przeglądu i dostosowywania aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w świetle rozwoju technologii i rynku.

Komisja dąży również do oceny potencjalnego wkładu tych produktów w funkcjonowanie rynku wewnętrznego i w odporność gospodarczą Unii.

2. Przy ustalaniu priorytetów w odniesieniu do aspektów, które mają być objęte horyzontalnymi wymogami ekoprojektu, Komisja bierze również pod uwagę korzyści płynące z objęcia horyzontalnymi wymogami ekoprojektu szerokiej gamy produktów i grup produktów jednym aktem delegowanym w zakresie realizacji celów niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja przyjmuje plan prac (zwany dalej „planem prac”) i udostępnia go publicznie wraz z wszystkimi odpowiednimi dokumentami przygotowawczymi. Plan prac zawiera wykaz grup produktów, w odniesieniu do których wymogi ekoprojektu mają zostać ustanowione w pierwszej kolejności, oraz szacunkowe terminy ich ustanowienia. Wykaz ten obejmuje aspekty produktów oraz grupy produktów, które mają zostać uznane za priorytetowe przy ustanawianiu horyzontalnych wymogów ekoprojektu, a także ewentualne niesprzedane produkty konsumpcyjnych, w odniesieniu do których należy rozważyć wprowadzenie zakazu niszczenia przez podmioty gospodarcze, w oparciu o skonsolidowane informacje przekazane na podstawie art. 26 oraz wszelkie inne dostępne dowody.

▼ B

Komisja rozważa w szczególności włączenie sprzętu elektrycznego i elektronicznego, gdy po raz pierwszy identyfikuje produkty, w odniesieniu do których rozważy wprowadzenie zakazu niszczenia przez podmioty gospodarcze.

Plan prac obejmuje okres co najmniej trzech lat i jest regularnie aktualizowany.

Przyjmując lub aktualizując plan prac Komisja bierze pod uwagę kryteria określone w ust. 1 i 2.

4. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu projekt planu prac przed przyjęciem planu prac.

5. W pierwszym planie prac, który ma zostać przyjęty do dnia 19 kwietnia 2025 r., Komisja priorytetowo potraktuje następujące grupy produktów:

- a) żelazo i stal;
- b) aluminium;
- c) tekstylia, w szczególności odzież i obuwie;
- d) meble, w tym materace;
- e) opony;
- f) detergenty;
- g) farby;
- h) smary;
- i) chemikalia;
- j) produkty związane z energią, dla których wymogi ekoprojektu mają zostać określone po raz pierwszy lub w odniesieniu do których istniejące środki przyjęte na mocy dyrektywy 2009/125/WE mają zostać poddane przeglądowi na podstawie niniejszego rozporządzenia; oraz
- k) produkty technologii informacyjno-komunikacyjnych i inne urządzenia elektroniczne.

Jeżeli którakolwiek z grup produktów, o których mowa w akapicie pierwszym, nie zostanie uwzględniona w pierwszym planie prac lub jeżeli inna grupa produktów zostanie w nim uwzględniona, Komisja przedstawi w tym planie prac uzasadnienie swojej decyzji.

6. W razie braku odpowiednich wymogów efektywności i wymogów informacyjnych dotyczących śladu środowiskowego i śladu węglowego w odniesieniu do cementu na podstawie rozporządzenia dotyczącego wyrobów budowlanych Komisja ustanowi wymogi ekoprojektu w odniesieniu do cementu w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 nie wcześniej niż w dniu 31 grudnia 2028 r. i nie później niż w dniu 1 stycznia 2030 r.

7. Komisja corocznie informuje Parlament Europejski i Radę o postępach poczynionych w realizacji planu prac.

▼B*Artykuł 19***Forum ds. ekoprojektu**

Komisja ustanawia forum ds. ekoprojektu, stanowiące grupę ekspertów, w której w sposób zrównoważony i efektywny uczestniczą eksperci wyznaczeni przez państwa członkowskie oraz wszystkie strony mające interes w odniesieniu do danego produktu lub grupy produktów.

Forum ds. ekoprojektu przyczynia się w szczególności do:

- a) opracowywania wymogów ekoprojektu,
- b) przygotowywania planów prac;
- c) badania skuteczności ustanowionych mechanizmów nadzoru rynku;
- d) oceny środków samoregulacji; oraz
- e) oceny zakazu niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych innych niż wymienione w załączniku VII.

*Artykuł 20***Grupa ekspertów z państw członkowskich**

Komisja powołuje grupę ekspertów z państw członkowskich jako podgrupę forum ds. ekoprojektu, składającą się z ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie.

Eksperci ci przyczyniają się w szczególności do:

- a) opracowywania wymogów ekoprojektu,
- b) oceny środków samoregulacji;
- c) wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących środków mających na celu przestrzeganie niniejszego rozporządzenia;

▼C2

- d) ustalania priorytetów dotyczących niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, w odniesieniu do których należy rozważyć wprowadzenie zakazu niszczenia przez podmioty gospodarcze na mocy art. 18 ust. 3, w szczególności sprzętu elektrycznego i elektronicznego, gdy po raz pierwszy identyfikuje się te niesprzedane produkty konsumpcyjne.

▼B*Artykuł 21***Środki samoregulacji**

1. Podmioty gospodarcze mogą przedstawić Komisji środek samoregulacji ustanawiający wymogi ekoprojektu dla produktów, które nie są objęte zakresem aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4, lub dla produktów, które nie są objęte planem prac. Podmioty te przedstawiają dowody potwierdzające spełnienie kryteriów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

▼ B

2. Środek samoregulacji przedstawiony na podstawie ust. 1 obejmuje następujące informacje:

- a) wykaz podmiotów gospodarczych będących sygnatariuszami środka samoregulacji;
- b) wymogi ekoprojektu mające zastosowanie do produktów objętych środkiem samoregulacji;
- c) szczegółowy, przejrzysty i obiektywny plan monitorowania, z jasno określonymi obowiązkami przedstawicieli przemysłu i niezależnych kontrolerów, z uwzględnieniem kryteriów określonych w pkt 6 załącznika VI;
- d) zasady dotyczące informacji przekazywanych przez sygnatariuszy oraz przeprowadzania badań i inspekcji;
- e) przepisy dotyczące konsekwencji nieprzestrzegania przepisów przez sygnatariusza, obejmujące zasadę, zgodnie z którą sygnatariusz, który nie podejmie wystarczających działań naprawczych w ciągu trzech miesięcy, zostaje wykluczony z grona sygnatariuszy tego środka samoregulacji; oraz
- f) notę wyjaśniającą, w jaki sposób środek samoregulacji przedstawiony na podstawie ust. 1 przyczynia się do większego zrównoważenia środowiskowego produktów zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia szybciej lub mniejszym kosztem niż akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4; tę notę należy poprzeć dowodami obejmującymi ustrukturyzowaną analizę techniczną, środowiskową i ekonomiczną, która uzasadnia wymogi ekoprojektu i cele środka samoregulacji oraz ocenę wpływu tych wymogów ekoprojektu.

Sygnatariusze środka samoregulacji aktualizują informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, i udostępniają je na publicznie i nieodpłatnie dostępnej stronie internetowej.

Sygnatariusze środka samoregulacji niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach środka samoregulacji, w szczególności o wszelkich zmianach dotyczących sygnatariuszy.

3. Komisja ocenia przedstawiony środek samoregulacji oraz – w stosownych przypadkach – zwraca się o poradę naukową do unijnych agencji zdecentralizowanych. W ramach tej oceny Komisja sprawdza, czy spełnione są następujące kryteria:

- a) środek samoregulacji przedstawiły co najmniej dwa podmioty gospodarcze;
- b) udział w rynku – pod względem wielkości – sygnatariuszy środka samoregulacji w odniesieniu do produktów objętych tym środkiem wynosi co najmniej 80 % jednostek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku;
- c) środek samoregulacji przyczynia się do większego zrównoważenia środowiskowego produktów zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia i do zapewnienia swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym szybciej lub mniejszym kosztem niż akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 oraz obejmuje wymogi ekoprojektu niezbędne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia;

▼B

- d) środek samoregulacji spełnia kryteria określone w załączniku VI;
- e) środek samoregulacji jest zgodny z prawem Unii oraz z międzynarodowymi zobowiązaniami handlowymi Unii.

Komisja przyjmuje akt wykonawczy zawierający wykaz środków samoregulacji spełniających kryteria niniejszego artykułu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 73 ust. 2.

4. Komisja może w dowolnym momencie zwrócić się do sygnatariuszy środka samoregulacji wymienionego w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 3 akapit drugi o przedstawienie w odpowiednim terminie poprawionej i zaktualizowanej wersji tego środka w związku z istotnymi zmianami rynkowymi lub technologicznymi dotyczącymi danej grupy produktów. W przypadku gdy Komisja ma powody, aby sądzić, że kryteria określone w niniejszym artykule nie są już spełniane, sygnatariusze przedstawiają zmienioną i zaktualizowaną wersję tego środka w terminie trzech miesięcy od wystąpienia z wnioskiem przez Komisję.

5. Po zamieszczeniu środka samoregulacji w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 3 akapit drugi sygnatariusze tego środka składają Komisji, w regularnych odstępach czasu określonych w tym akcie wykonawczym, sprawozdania z postępów w realizacji celów środka samoregulacji oraz wykazują, że kryteria określone w ust. 3 są nadal spełniane.

Niezależny kontroler, o którym mowa w pkt 6 załącznika VI, powiadamia Komisję o braku zgodności po stronie sygnatariusza.

Sprawozdania z postępów, w tym sprawozdania dotyczące zgodności sporządzone przez niezależnego kontrolera, oraz powiadomienia o braku zgodności i o odpowiednich działaniach naprawczych sygnatariusze umieszczają na publicznie dostępnej stronie internetowej.

6. W przypadku gdy Komisja uzna, że środek samoregulacji wymieniony w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 3 akapit drugi nie spełnia już kryteriów określonych w niniejszym artykule, lub gdy sygnatariusze danego środka samoregulacji nie dotrzymają terminu, o którym mowa w ust. 4, Komisja usuwa ten środek z wykazu, o którym mowa w ust. 3, w drodze aktów delegowanych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 73 ust. 2.

W przypadku gdy środek samoregulacji zostanie usunięty z wykazu, o którym mowa w ust. 3, Komisja może w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 ustanowić wymogi ekoprojektu mające zastosowanie do produktu objętego tym środkiem samoregulacji.

*Artykuł 22***Małe i średnie przedsiębiorstwa**

1. W kontekście programów, z których mogą korzystać MŚP, a w szczególności mikroprzedsiębiorstwa, Komisja zapewnia, aby istniały inicjatywy, które pomagają tym przedsiębiorstwom we włączaniu zrównoważenia środowiskowego, w tym efektywności energetycznej, do ich łańcucha wartości.

2. Przyjmując akty delegowane na podstawie art. 4, Komisja w stosownych przypadkach dołącza do tych aktów delegowanych narzędzia cyfrowe oraz wytyczne uwzględniające specyfikę MŚP, a w szczególności mikroprzedsiębiorstw, działających w sektorze danego produktu lub w sektorze danej grupy produktów, aby ułatwić przestrzeganie niniejszego rozporządzenia przez te przedsiębiorstwa. Opracowując te wytyczne, Komisja konsultuje się z organizacjami reprezentującymi MŚP.

3. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki, aby pomóc MŚP, a w szczególności mikroprzedsiębiorstwom, w spełnianiu wymogów ekoprojektu określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4. Państwa członkowskie konsultują się z organizacjami reprezentującymi MŚP co do rodzajów środków, które MŚP uznają za przydatne.

Środki te obejmują co najmniej zapewnienie dostępności punktów kompleksowej obsługi lub podobnych mechanizmów służących podnoszeniu świadomości w zakresie wymogów ekoprojektu i zapewnianiu MŚP, a w szczególności mikroprzedsiębiorstwom, możliwości tworzenia sieci kontaktów w celu dostosowania się do wymogów ekoprojektu.

Ponadto, bez uszczerbku dla obowiązujących zasad pomocy państwa, środki takie mogą obejmować:

- a) wsparcie finansowe, w tym poprzez przyznawanie ulg podatkowych oraz inwestowanie w infrastrukturę fizyczną i cyfrową;
- b) dostęp do finansowania;
- c) specjalistyczne szkolenia dla kadry kierowniczej i pracowników;
- d) pomoc organizacyjną i techniczną.

ROZDZIAŁ VI

NISZCZENIE

NIESPRZEDANYCH
KONSUMPCYJNYCH

PRODUKTÓW

*Artykuł 23***Ogólne zasady zapobiegania niszczeniu**

Podmioty gospodarcze podejmują niezbędne środki, co do których można zasadnie oczekiwać, że zapobiegą konieczności niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych.

*Artykuł 24***Ujawnianie informacji o niesprzedanych produktach konsumpcyjnych**

1. Podmioty gospodarcze, które pozbywają się niesprzedanych produktów konsumpcyjnych bezpośrednio lub w imieniu których niesprzedanych produktów konsumpcyjnych pozbywa się osoba trzecia, ujawniają:

- a) roczną liczbę i wagę niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, których się pozbyto, z podziałem na rodzaj lub kategorię produktów;
- b) powody pozbycia się produktów i, w stosownych przypadkach, odpowiednie odstępstwo na podstawie art. 25 ust. 5;
- c) odsetek produktów, których się pozbyto, dostarczonych – bezpośrednio lub za pośrednictwem osoby trzeciej – w celu przeprowadzenia każdego z następujących działań: przygotowanie do ponownego użycia, w tym odnowienie i regeneracja, recykling, inny odzysk, w tym operacje odzysku energii i operacje unieszkodliwiania zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE;
- d) podjęte środki i planowane środki mające na celu zapobieżenie niszczeniu niesprzedanych produktów konsumpcyjnych.

Podmioty gospodarcze ujawniają informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, w jasny i czytelny sposób przynajmniej w łatwo dostępnej części swojej strony internetowej. Podmioty gospodarcze podlegające obowiązkowi zawierania sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w swoim sprawozdaniu z działalności na podstawie art. 19a lub 29a dyrektywy 2013/34/UE mogą również uwzględnić te informacje w tej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Podmioty gospodarcze co roku ujawniają informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, i w ramach tych informacji ujmują niesprzedane produkty konsumpcyjne, których się pozbyto w ciągu poprzedniego roku obrotowego. Podmioty te udostępniają publicznie informacje za każdy rok. Pierwsze takie ujawnienie informacji dotyczy niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, których się pozbyto w pierwszym pełnym roku obrotowym, w którym obowiązuje niniejsze rozporządzenie.

Niniejszy ustęp nie stosuje się do mikroprzedsiębiorstw ani do małych przedsiębiorstw.

Niniejszy ustęp stosuje się do średnich przedsiębiorstw od dnia 19 lipca 2030 r.

2. Z wyjątkiem sytuacji, gdy informacje są dostępne właściwemu organowi krajowemu na podstawie innego aktu prawnego, podmioty gospodarcze, na wniosek Komisji lub właściwego organu krajowego, przekazują wszystkie informacje i dokumentację niezbędne do wykazania faktu dostarczenia i odbioru produktów, których się pozbyto, co zostało ujawnione na podstawie ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, oraz w stosownym przypadku informacje niezbędne do wykazania możliwości zastosowania odstępstwa na podstawie art. 25 ust. 5. Takie informacje i taką dokumentację przekazuje się w formie papierowej lub elektronicznej w ciągu 30 dni od otrzymania wniosku.

▼B

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegóły i format ujawniania informacji, o których mowa w ust. 1, w tym zakres rodzajów lub kategorii produktu oraz sposób weryfikacji takich informacji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 73 ust. 3.

Pierwszy taki akt wykonawczy zostanie przyjęty do dnia 19 lipca 2025 r.

*Artykuł 25***Niszczanie niesprzedanych produktów konsumpcyjnych**

1. Od dnia 19 lipca 2026 r. zakazuje się niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych wymienionych w załączniku VII.

Niniejszego ustępu nie stosuje się do mikroprzedsiębiorstw ani do małych przedsiębiorstw.

Niniejszy ustęp stosuje się do średnich przedsiębiorstw od dnia 19 lipca 2030 r.

2. Podmioty gospodarcze, które nie są objęte zakazem, o którym mowa w ust. 1, nie mogą niszczyć niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, które zostały im dostarczone w celu obejścia tego zakazu.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 72 w celu zmiany załącznika VII poprzez:

- a) dodanie nowych produktów w celu uwzględnienia wpływu ich niszczenia na środowisko;
- b) aktualizację pozycji w ramach grup produktów, aby uwzględnić w nich w razie potrzeby zmiany w ich odpowiednich kodach towarów lub w opisach wprowadzone w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.

4. Przygotowując akt delegowany przyjmowany na podstawie ust. 3 lit. a), Komisja:

- a) ocenia częstość niszczenia niektórych niesprzedanych produktów konsumpcyjnych i jego wpływ na środowisko;
- b) uwzględnia informacje ujawnione przez podmioty gospodarcze na podstawie art. 24 ust. 1;
- c) przeprowadza ocenę skutków, opierając się na najlepszych dostępnych dowodach i analizach, a w razie potrzeby na dodatkowych badaniach.

Ten akt delegowany określa datę rozpoczęcia stosowania oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie wielopoziomowe lub przejściowe środki lub okresy.

▼B

5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 72 akty delegowane w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie odstępstw od zakazu niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych wymienionych w załączniku VII, jeżeli jest to właściwe z któregoś z następujących względów:

- a) powody związane ze zdrowiem, higieną i z bezpieczeństwem;
- b) uszkodzenia produktów, które powstały w wyniku manipulowania tymi produktami lub zostały wykryte po zwrocie produktów i które nie mogą być w opłacalny sposób naprawione;
- c) nieadekwatność produktów do celu, do których są przeznaczone, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, prawa Unii i prawa krajowego oraz norm technicznych;
- d) nieprzyjęcie produktów oferowanych jako darowizna;
- e) nienadawanie się produktów do przygotowania do ponownego użycia lub regeneracji;
- f) niezbywalność produktów z powodu naruszenia praw własności intelektualnej, w tym w przypadku produktów podrobionych;
- g) zniszczenie jest rozwiązaniem o najmniej negatywnym wpływie na środowisko.

W tych aktach delegowanych można również w stosownych przypadkach przewidzieć, że zakaz niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub obowiązek ujawniania informacji określonych w art. 24, stosują się do mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw, gdy istnieją wystarczające dowody na to, że takie przedsiębiorstwa mogą być wykorzystywane do obchodzenia tego zakazu lub tego obowiązku.

Pierwszy akt delegowany, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zostać przyjęty do dnia 19 lipca 2025 r.

*Artykuł 26***Skonsolidowane informacje dotyczące niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych**

Do dnia 19 lipca 2027 r., a następnie co 36 miesięcy Komisja publikuje na swojej stronie internetowej skonsolidowane informacje o niszczeniu niesprzedanych produktów konsumpcyjnych obejmujące:

- a) częstość niszczenia określonych grup niesprzedanych produktów konsumpcyjnych w ujęciu rocznym na podstawie informacji ujawnionych przez podmioty gospodarcze na podstawie art. 24 ust. 1;
- b) porównawczy wpływ na środowisko wynikający z niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych w podziale na grupy produktów.

ROZDZIAŁ VII

OBOWIĄZKI PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH

*Artykuł 27***Obowiązki producentów**

1. Wprowadzając produkty objęte aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 do obrotu lub oddając je do użytku, producenci zapewniają, aby:

- a) produkty te zaprojektowano i wytworzono zgodnie z wymogami efektywności określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
- b) produktom tym towarzyszyły informacje wymagane na podstawie art. 7 oraz aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4; oraz
- c) dostępny był, zgodnie z art. 9 i z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4, cyfrowy paszport produktu, włącznie z kopią zapasową najnowszej wersji cyfrowego paszportu produktu przechowywaną przez dostawcę usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów zgodnie z art. 10 ust. 4.

2. Przed wprowadzeniem do obrotu produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 lub oddaniem ich do użytku producenci przeprowadzają procedurę oceny zgodności określoną w tym akcie delegowanym lub zlecają jej przeprowadzenie w swoim imieniu i sporządzają wymaganą dokumentację techniczną.

Jeżeli procedura ta wykaże zgodność produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 z obowiązującymi wymogami, producenci sporządzają deklarację zgodności UE zgodnie z art. 44 i umieszczają oznakowanie CE zgodnie z art. 46. Jeżeli jednak Komisja określiła alternatywne zasady na podstawie art. 4 ust. 6 lit. d), producent umieszcza oznakowanie zgodności zgodnie z tymi zasadami.

3. Producenci przechowują dokumentację techniczną i deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, chyba że w tym akcie delegowanym wskazano inny okres.

4. Producenci zapewniają wprowadzenie procedur, które mają na celu zapewnienie, aby produkty objęte aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 będące częścią produkcji seryjnej, pozostawały zgodne z obowiązującymi wymogami. Producenci są zobowiązani odpowiednio uwzględnić zmiany w procesie produkcji, projekcie produktu lub jego charakterystyce, jak również zmiany w normach zharmonizowanych, wspólnych specyfikacjach i innych specyfikacjach technicznych, przez odniesienie do których stwierdza się zgodność produktu lub przez zastosowanie których weryfikuje się jego zgodność, a w razie stwierdzenia, że zmiany te wpływają na zgodność produktu z wymogami, producenci przeprowadzają ponowną ocenę zgodnie z mającą zastosowanie procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 2, lub zlecają przeprowadzenie takiej ponownej oceny w ich imieniu.

▼B

5. Producenci zapewniają, aby ich produkty objęte aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 były opatrzone numerem typu, partii lub numerem seryjnym bądź innym elementem umożliwiającym ich identyfikację, a w przypadku gdy wielkość lub charakter produktu to uniemożliwiają – aby wymagane informacje były umieszczone na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu.

6. W przypadku produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 producenci umieszczają swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, adres pocztowy oraz środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nimi skontaktować:

- a) w stosownych przypadkach na publicznej części cyfrowego paszportu produktu; oraz
- b) na produkcie lub, w przypadku gdy nie jest to możliwe, na jego opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu.

W adresie wskazuje się pojedynczy punkt kontaktowy, za pośrednictwem którego można skontaktować się z producentem. Dane kontaktowe muszą być jasne, zrozumiałe i czytelne.

7. Producenci zapewniają, aby do produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 dołączona była instrukcja w formacie cyfrowym dotycząca produktu (zwana dalej „instrukcją cyfrową”), sporządzona w łatwo zrozumiałym języku, określonym przez państwo członkowskie. Instrukcja cyfrowa musi być jasna, zrozumiała i czytelna oraz musi zawierać co najmniej informacje wskazane w art. 7 ust. 2 lit. b) ppkt (ii), określone w tym akcie delegowanym.

Jednakże, producenci dostarczają w formie papierowej, w skróto- wym formacie, informacje dotyczące bezpieczeństwa oraz instrukcje istotne z punktu widzenia zdrowia i bezpieczeństwa klientów i innych odpowiednich podmiotów.

Wywiązując się z obowiązku dostarczenia instrukcji cyfrowej, producent umieszcza je w cyfrowym paszporcie produktu i udostępnia ją za pomocą odpowiedniego nośnika danych lub, jeżeli cyfrowy paszport produktu nie jest wymagany, podaje na produkcie lub, jeżeli nie jest to możliwe, na jego opakowaniu lub w dokumencie towarzyszącym, w jaki sposób uzyskać dostęp do instrukcji cyfrowej.

Producent przedstawia instrukcje cyfrową w formacie umożliwiającym pobranie jej i zapisanie na urządzeniu elektronicznym, tak aby użytkownik miał do niej przez cały czas dostęp, oraz udostępnia ją online przez przewidywany okres eksploatacji produktu i w każdym przypadku przez co najmniej 10 lat po wprowadzeniu produktu do obrotu lub oddaniu go do użytku.

Jeżeli klient zażąda tego w momencie zakupu lub w ciągu sześciu miesięcy po zakupie, producent bezpłatnie dostarcza instrukcję w formie papierowej w terminie miesiąca od otrzymania takiego żądania.

Akty delegowane przyjęte na podstawie art. 4 mogą sprecyzować, że niektóre informacje stanowiące część instrukcji cyfrowej muszą być dostarczane również w formie papierowej.

▼B

8. Producenci, którzy uznają lub mają podstawy, aby uważać, że produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, który wprowadzili do obrotu lub oddali do użytku, jest niezgodny z wymogami określonymi w tym akcie delegowanym, bez zbędnej zwłoki podejmują działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności tego produktu z wymogami lub do jego natychmiastowego wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności.

Producenci niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony lub oddany do użytku, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych.

9. Producenci udostępniają publicznie takie kanały komunikacji jak numer telefonu, adres e-mail lub specjalna sekcja na ich stronie internetowej, z uwzględnieniem potrzeb osób z niepełnosprawnościami w zakresie dostępności, aby umożliwić klientom składanie skarg lub zgłaszanie problemów w związku z możliwą niezgodnością produktów.

Producenci prowadzą rejestr zgłoszonych skarg i problemów tak długo, jak jest to konieczne na potrzeby niniejszego rozporządzenia, lecz nie dłużej niż przez pięć lat od ich złożenia, oraz udostępniają ten rejestr na żądanie organu nadzoru rynku.

10. W przypadku produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 producenci – na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego – przekazują temu organowi w języku łatwo dla niego zrozumiałym wszystkie informacje i wszelką dokumentację, w tym dokumentację techniczną, konieczne do wykazania zgodności tych produktów z wymogami. Te informacje i tę dokumentację przekazuje się w formie papierowej lub elektronicznej jak najszybciej i w każdym przypadku w ciągu 15 dni od wpłynięcia wniosku tego organu.

Producenci współpracują z właściwym organem krajowym w ramach działań naprawczych podejmowanych w celu zaradzenia przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

*Artykuł 28***Upoważnieni przedstawiciele**

1. Producent może, na podstawie pisemnego pełnomocnictwa, wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela.

Obowiązki określone w art. 27 ust. 1 oraz sporządzenie dokumentacji technicznej nie mogą być objęte pełnomocnictwem upoważnionego przedstawiciela.

2. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi co najmniej:

a) przechowywanie deklaracji zgodności UE i dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru rynku przez okres dziesięciu lat od chwili wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, chyba że w tym akcie delegowanym wskazano inny okres;

▼B

- b) na wniosek właściwych organów krajowych, współpracowanie z nimi we wszelkich działaniach podejmowanych w związku z przypadkami niezgodności produktu objętego pełnomocnictwem upoważnionego przedstawiciela;
- c) na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego – przekazywanie temu organowi w języku łatwo dla niego zrozumiałym wszelkich informacji i wszelkiej dokumentacji niezbędnych do wykazania zgodności produktu z wymogami jak najszybciej i w każdym przypadku w ciągu 15 dni od dnia otrzymania takiego wniosku; oraz
- d) wypowiedzenie pełnomocnictwa, jeżeli producent działa w sposób sprzeczny z jego obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia .

*Artykuł 29***Obowiązki importerów**

1. W przypadku produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 importerzy wprowadzają do obrotu wyłącznie produkty, które spełniają wymogi określone w stosownych aktach delegowanych.
2. Przed wprowadzeniem do obrotu produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 importerzy zapewniają, aby:
 - a) producent przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności oraz sporządził dokumentację techniczną;
 - b) produktowi towarzyszyły informacje wymagane na podstawie art. 7 oraz aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4; oraz
 - c) dostępny był, zgodnie z art. 9 i z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4, cyfrowy paszport produktu, włącznie z kopią zapasową najnowszej wersji cyfrowego paszportu produktu przechowywaną przez dostawcę usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów zgodnie z art. 10 ust. 4.

Importer zapewnia ponadto, aby produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 był opatrzony wymaganym oznakowaniem CE, o którym mowa w art. 45, w stosownych przypadkach, zgodnie z zasadami i warunkami, o których mowa w art. 46, lub alternatywnym oznakowaniem zgodności określonym w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 ust. 6 lit. d), aby towarzyszyły mu wymagane dokumenty i aby producent spełniał wymogi określone w art. 27 ust. 5 i 6.

W przypadku gdy importerzy uznają lub mają powody, aby uważać, że produkt nie jest zgodny z wymogami określonymi w stosownych aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, nie wprowadzają oni produktu do obrotu ani nie oddają go do użytku, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność produktu.

3. W przypadku produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 importerzy umieszczają swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, adres pocztowy oraz środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nimi skontaktować:

▼B

- a) na publicznej części cyfrowego paszportu produktu, gdy jest on wymagany; oraz
- b) na produkcie lub, w przypadku gdy nie jest to możliwe, na jego opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu.

Dane kontaktowe muszą być jasne, zrozumiałe i czytelne.

4. Importerzy zapewniają, aby do produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 dołączona była instrukcja cyfrowa, sporządzona w łatwo zrozumiałym języku, określonym przez państwo członkowskie. Taka instrukcja musi być jasna, zrozumiała i czytelna oraz musi zawierać co najmniej informacje wskazane w art. 7 ust. 2 lit. b) ppkt (ii), określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4. Obowiązki ustanowione w art. 27 ust. 7 akapit czwarty i piąty stosuje się odpowiednio.

5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za produkt, warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały negatywnie na jego zgodność z wymogami określonymi w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

6. Importerzy, którzy uznają lub mają podstawy, aby uważać, że produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, który wprowadzili do obrotu, jest niezgodny z wymogami określonymi w tym akcie delegowanym, bez zbędnej zwłoki podejmują działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności tego produktu z wymogami lub do jego natychmiastowego wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności.

Importerzy niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych.

7. Importerzy przechowują kopię deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku i zapewniają, aby dokumentacja techniczna była udostępniana tym organom na ich wniosek przez dziesięć lat od dnia wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, chyba że w tym akcie delegowanym wskazano inny okres.

8. W przypadku produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 importerzy – na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego – przekazują temu organowi w języku łatwo dla niego zrozumiałym wszystkie informacje i wszelką dokumentację, w tym dokumentację techniczną, konieczne do wykazania zgodności tych produktów z wymogami. Te informacje i tę dokumentację przekazuje się w formie papierowej lub elektronicznej jak najszybciej i w każdym przypadku w ciągu 15 dni od dnia wpłynięcia wniosku tego organu.

Importerzy współpracują z właściwym organem krajowym w ramach działań naprawczych podejmowanych w celu zaradzenia przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

Artykuł 30

Obowiązki dystrybutorów

1. Wprowadzając do obrotu produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymogów określonych w mających zastosowanie aktach delegowanych.

2. Przed wprowadzeniem do obrotu produktu objętego aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 dystrybutorzy sprawdzają, czy:

a) produkt jest opatrzony oznakowaniem CE zgodnie z art. 45 i 46 lub oznakowaniem zgodności przyjętym zgodnie z art. 4 ust. 6 lit. d) oraz czy, w stosownych przypadkach, jest opatrzony etykietą lub powiązany z cyfrowym paszportem produktu zgodnie z tym aktem delegowanym;

b) do produktu dołączone są wymagane dokumenty oraz instrukcja cyfrowa, sporządzone w języku łatwo zrozumiałym dla klientów, określonym przez dane państwo członkowskie, oraz czy taka instrukcja jest jasna, zrozumiała i czytelna oraz czy zawiera co najmniej informacje określone w art. 7 ust. 2 lit. b) ppkt (ii), wskazane w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4; obowiązki ustanowione w art. 27 ust. 7 akapit czwarty i piąty stosuje się odpowiednio; oraz

c) producent i importer spełnili wymogi określone, odpowiednio, w art. 27 ust. 5 i 6 oraz w art. 29 ust. 3.

3. W przypadku gdy dystrybutorzy stwierdzą lub mają powody, aby podejrzewać, że przed udostępnieniem produktu na rynku produkt lub jego producent nie spełniają wymogów określonych w stosownych aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, nie udostępniają oni produktu na rynku, dopóki jego zgodność nie zostanie zapewniona lub dopóki producent nie spełni tych wymogów.

Dystrybutorzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za produkt, warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały negatywnie na jego zgodność z wymogami określonymi w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.

4. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają podstawy, aby uważać, że udostępniony przez nich na rynku produkt nie jest zgodny z wymogami określonymi w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, zapewniają podjęcia niezbędnych działań naprawczych, aby zapewnić zgodność produktu z wymogami, jego wycofanie z obrotu lub odzyskanie, stosownie do okoliczności.

Dystrybutorzy niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych.

▼B

5. Na uzasadniony wniosek właściwego organu krajowego dystrybutorzy przekazują właściwemu organowi krajowemu wszystkie informacje i wszelką dokumentację, do których mają dostęp i które są niezbędne do wykazania zgodności danego produktu. Te informacje i tę dokumentację przekazuje się w formie papierowej lub elektronicznej w ciągu 15 dni od dnia wpłynięcia wniosku tego organu.

Dystrybutorzy współpracują z właściwym organem krajowym w ramach działań naprawczych podejmowanych w celu zaradzenia przypadkom niezgodności z mającym zastosowanie aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

*Artykuł 31***Obowiązki sprzedawców**

1. Sprzedawcy zapewniają swoim klientom i potencjalnym klientom dostęp do wszelkich odpowiednich informacji dołączanych do produktów i wymaganych na mocy aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, również w przypadku sprzedaży na odległość.

2. Sprzedawcy zapewniają, aby cyfrowy paszport produktu był łatwo dostępny dla klientów i potencjalnych klientów, również w przypadku sprzedaży na odległość, jak określono w art. 9 ust. 2 lit. e) i sprecyzowano w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.

3. Sprzedawcy, również w przypadku sprzedaży na odległość:

a) eksponują w sposób widoczny dla klientów i potencjalnych klientów etykiety dostarczone zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. b) lub c);

b) podają informacje ujęte na etykietach, które dostarczono zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. b) lub c), w reklamach wizualnych lub w technicznym materiale promocyjnym danego modelu zgodnie z mającymi zastosowanie aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4; oraz

c) nie opatrują produktu innymi etykietami, znakami, symbolami ani napisami, które mogłyby wprowadzić w błąd lub zdezorientować klientów i potencjalnych klientów w odniesieniu do ujętych na etykiecie informacji związanych z wymogami ekoprojektu, ani ich nie uwidaczniają.

*Artykuł 32***Obowiązki związane z etykietami**

1. W przypadku gdy w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 wymaga się, aby produkty były opatrzone etykietą, o której mowa w art. 16, podmioty gospodarcze wprowadzające produkty do obrotu lub oddające je do użytku:

▼ B

- a) zapewniają, aby produkty były opatrzone, z osobna dla każdego egzemplarza i nieodpłatnie, drukowanymi etykietami zgodnie z tym aktem delegowanym;
- b) szybko i w każdym przypadku w ciągu pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku sprzedawcy dostarczają mu drukowane etykiety lub elektroniczne kopie etykiety; oraz
- c) zapewniają poprawność swoich etykiet oraz przekazują dokumentację techniczną, która umożliwia przeprowadzenie oceny poprawności tych etykiet.

2. W przypadku gdy w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 wymaga się, aby produkty były opatrzone etykietą, o której mowa w art. 16, podmioty gospodarcze udostępniające produkty lub oddające je do użytku:

- a) podają informacje ujęte na etykiecie w reklamach wizualnych lub w technicznym materiale promocyjnym danego modelu zgodnie z mającymi zastosowanie aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4;
- b) nie opatrują produktu innymi etykietami, znakami, symbolami ani napisami, które mogłyby wprowadzić w błąd lub zdezorientować klientów lub potencjalnych klientów w odniesieniu do zawartych na etykiecie informacji związanych z wymogami ekoprojektu, ani ich nie uwidaczniają.

*Artykuł 33***Obowiązki dostawców usług realizacji zamówień**

Dostawcy usług realizacji zamówień zapewniają, aby warunki w czasie magazynowania, pakowania, adresowania lub wysyłki obsługiwanych przez nich produktów, które są objęte aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, nie wpływały negatywnie na zgodność produktów z tym aktem delegowanym.

*Artykuł 34***Przypadki, w których obowiązki producentów stosują się do importerów i dystrybutorów**

Importerzy lub dystrybutorzy uważani są na potrzeby niniejszego rozporządzenia za producentów, w przypadku gdy:

- a) wprowadzają do obrotu produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym; lub
- b) modyfikują produkt już wprowadzony do obrotu w taki sposób, że mogłoby to mieć wpływ na jego zgodność z wymogami określonymi w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.

*Artykuł 35***Obowiązki dostawców internetowych platform handlowych i wyszukiwarek internetowych**

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się ogólne obowiązki przewidziane w art. 11 i 30 rozporządzenia (UE) 2022/2065.

▼B

Niezależnie od ogólnych obowiązków, o których mowa akapicie pierwszym, dostawcy internetowych platform handlowych współpracują z organami nadzoru rynku na żądanie tych organów i w konkretnych przypadkach, aby ułatwić wszelkie działania podejmowane w celu wyeliminowania lub, jeżeli nie jest to możliwe, ograniczenia niezgodności z wymogami produktu, który jest lub był oferowany w sprzedaży na odległość za pośrednictwem ich usług.

2. W zakresie uprawnień przyznanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2019/1020, państwa członkowskie przyznają swoim organom nadzoru rynku, w odniesieniu do wszystkich produktów objętych odpowiednim aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, uprawnienia do nakazania dostawcy internetowej platformy handlowej, aby podjął działanie względem jednego lub większej liczby konkretnych elementów treści odnoszących się do niezgodnego produktu, w tym polegające na ich usunięciu. Takie treści uznaje się za nielegalne treści w rozumieniu art. 3 lit. h) rozporządzenia (UE) 2022/2065. Organy nadzoru rynku mogą zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2022/2065 wydać takie nakazy.

3. Dostawcy internetowych platform handlowych ustanawiają pojedynczy punkt kontaktowy na potrzeby bezpośredniej komunikacji z organami nadzoru rynku państw członkowskich na temat zgodności z niniejszym rozporządzeniem .

Ten pojedynczy punkt kontaktowy może być tożsamy z punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 ⁽⁵⁾ lub w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2022/2065.

*Artykuł 36***Obowiązki informacyjne podmiotów gospodarczych**

1. Udostępniając na rynku w sprzedaży na odległość produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, podmioty gospodarcze zapewniają, aby oferta produktu przedstawiała w sposób jasny i widoczny co najmniej następujące informacje:

- a) imię i nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy producenta oraz adres pocztowy i adres e-mail, pod którymi można się skontaktować z producentem;
- b) w przypadku gdy producent nie ma siedziby w Unii, imię i nazwisko lub nazwę, adres pocztowy i adres e-mail oraz numer telefonu podmiotu gospodarczego mającego siedzibę w Unii w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1020; oraz
- c) informacje umożliwiające identyfikację produktu, w tym jego zdjęcie, typ, a także wszelkie inne identyfikatory produktu.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylające dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz.U. L 135 z 23.5.2023, s. 1).

▼B

2. Na uzasadniony wniosek organów nadzoru rynku podmioty gospodarcze przekazują im następujące informacje:

- a) imię i nazwisko lub nazwę każdego podmiotu gospodarczego, który dostarczył im produkt objęty zakresem aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4;
- b) imię i nazwisko lub nazwę każdego podmiotu gospodarczego, któremu dostarczyły one takie produkty, ze wskazaniem liczby i dokładnym określeniem modeli takich produktów.

Podmioty gospodarcze zapewniają, aby były w stanie przedstawić informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przez okres dziesięciu lat od chwili dostarczenia im odnośnych produktów i przez okres dziesięciu lat od chwili dostarczenia przez nie produktów, chyba że w akcie delegowanym, o którym mowa w ust. 1, wskazano inny okres. Te informacje przekazuje się w formie papierowej lub elektronicznej w ciągu 15 dni od dnia otrzymania wniosku organu nadzoru rynku.

3. Nakładając na producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów wymóg udostępniania w formie elektronicznej części dokumentacji technicznej związanej z odnośnym produktem na podstawie art. 4 ust. 6 lit. a) ppkt (iii), Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) konieczność ułatwienia organom nadzoru rynku sprawdzania, czy producenci, ich upoważnieni przedstawiciele i importerzy przestrzegają mających zastosowanie wymogów; oraz
- b) konieczność uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, w szczególności MŚP.

Komisja określa sposób, w jaki mają być udostępniane odpowiednie części dokumentacji technicznej. Jeżeli dostępny jest cyfrowy paszport produktu, dokumentację techniczną udostępnia się w cyfrowym paszporcie produktu.

*Artykuł 37***Obowiązki podmiotów gospodarczych w zakresie monitorowania i sprawozdawczości**

1. Nakładając na producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów wymóg udostępniania Komisji informacji o ilości produktów na podstawie art. 4 ust. 6 lit. b), Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) dostępność dowodów dotyczących penetracji rynku przez odnośny produkt niezbędnych do ułatwienia przeglądu aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, które mają zastosowanie do tego produktu;
- b) konieczność uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, w szczególności MŚP; oraz
- c) przydatność wymaganych informacji oraz proporcjonalność takiego wymogu.

Komisja wskazuje okres, do którego mają się odnosić informacje określone w akapicie pierwszym. Informacje te muszą być zróżnicowane w zależności od poszczególnych modeli produktu.

▼ B

Komisja określa środki, za pomocą których odpowiednie informacje mają być udostępniane, oraz częstotliwość ich udostępniania.

Komisja zapewnia, aby udostępniane informacje były przetwarzane w sposób bezpieczny i zgodny z prawem Unii.

2. Nakładając na podstawie art. 4 ust. 6 lit. c) ppkt (i) wymóg dokonywania przez produkt pomiaru zużycia energii lub jego efektywności względem innych odpowiednich parametrów produktu, o których mowa w załączniku I, podczas jego użytkowania, Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) przydatność danych dotyczących użytkowania dla użytkowników końcowych w celu zapoznania się z zużyciem energii lub efektywnością produktu i zarządzania nimi;
- b) techniczną wykonalność rejestrowania danych dotyczących użytkowania;
- c) konieczność uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, w szczególności MŚP; oraz
- d) konieczność zapewnienia, aby nie były gromadzone żadne dane umożliwiające identyfikację osób fizycznych lub wyciąganie wniosków z ich zachowań.

3. Produkty objęte wymogiem określonym zgodnie z art. 4 ust. 6 lit. c), w stosownych przypadkach, zgodnie z kryteriami zawartymi w ust. 2 niniejszego artykułu, rejestrują dane dotyczące użytkowania i udostępniają takie dane użytkownikowi końcowemu.

4. Nakładając na producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów wymóg gromadzenia danych nieosobowych dotyczących użytkowania, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz wymóg zgłaszania Komisji takich danych na podstawie art. 4 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) przydatność danych nieosobowych dotyczących użytkowania dla Komisji przy prowadzeniu przeglądu wymogów ekoprojektu lub udzielaniu organom nadzoru rynku informacji statystycznych na potrzeby przeprowadzanych przez nie analiz ryzyka; oraz
- b) konieczność uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, w szczególności MŚP.

5. Wymogi, o których mowa w ust. 4, mogą w szczególności obejmować:

- a) gromadzenie danych nieosobowych dotyczących użytkowania, do których można uzyskać zdalny dostęp przez internet, jeżeli użytkownik końcowy udzieli wyraźną zgodę na udostępnianie tych danych; oraz
- b) zgłaszanie tych danych Komisji co najmniej raz w roku.

Dane, które mają być zgłaszane na podstawie akapitu pierwszego lit. b), obejmują, jeżeli jest on dostępny, numer identyfikacyjny modelu nadany mu w bazie danych o produktach, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1369, oraz ogólne informacje geograficzne o produktach, jeżeli mają znaczenie dla ich efektywności.

▼B

6. W stosownym akcie delegowanym Komisja określa szczegóły i format zgłaszania danych nieosobowych dotyczących użytkownika, o których mowa w ust. 4.

7. Komisja przeprowadza okresowe oceny danych nieosobowych dotyczących użytkownika otrzymanych na podstawie ust. 4 i w stosownych przypadkach publikuje zagregowane zbiory danych.

*Artykuł 38***Wymogi wobec podmiotów w łańcuchu dostaw**

Jeżeli zostanie to określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, podmioty łańcucha dostaw:

- a) przekazują producentom, jednostkom notyfikowanym i właściwym organom krajowym na ich wniosek, bezpłatnie, dostępne i odpowiednie informacje dotyczące produktów, które dostarczają, lub usług, które świadczą;
- b) umożliwiają producentom, w przypadku braku informacji, o których mowa w lit. a), ocenę produktów, które dostarczają, lub usług, które świadczą, oraz zapewniają tym producentom dostęp do odpowiednich dokumentów lub zakładów; oraz
- c) umożliwiają jednostkom notyfikowanym i właściwym organom krajowym sprawdzenie poprawności odpowiednich informacji związanych z ich działalnością.

ROZDZIAŁ VIII

ZGODNOŚĆ PRODUKTÓW Z WYMOGAMI*Artykuł 39***Metody badań, pomiarów i obliczeń**

1. Na potrzeby zapewnienia zgodności i weryfikacji zgodności z wymogami ekoprojektu badania, pomiary i obliczenia przeprowadza się z zastosowaniem zharmonizowanych norm lub innych wiarygodnych, poprawnych i odtwarzalnych metod, w których uwzględnia się powszechnie uznane najnowocześniejsze procedury. Takie metody muszą spełniać wymogi dotyczące metod przeprowadzania badań, pomiarów i obliczeń określone w odpowiednich aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.

2. Określając wymóg korzystania z narzędzi cyfrowych na podstawie art. 4 ust. 6 lit. c) ppkt (iii), Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) konieczność zapewnienia zharmonizowanego stosowania metod obliczeń; oraz
- b) konieczność zminimalizowania obciążenia administracyjnego nałożonego na podmioty gospodarcze .

Narzędzia cyfrowe muszą być swobodnie dostępne dla podmiotów gospodarczych .

*Artykuł 40***Zapobieganie obchodzeniu przepisów i pogarszaniu efektywności**

1. Podmioty gospodarcze nie mogą dopuszczać się zachowań, które podważają zgodność produktów z niniejszym rozporządzeniem, niezależnie od tego, czy takie zachowania mają charakter umowny, handlowy, techniczny czy inny.

2. Produktów objętych zakresem aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4 nie można wprowadzać do obrotu ani oddawać do użytku, jeżeli zostały zaprojektowane w taki sposób, aby zmieniały zachowanie lub właściwości podczas badania w celu uzyskania korzystniejszego wyniku pod kątem parametrów produktu regulowanych w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.

Na potrzeby niniejszego ustępu produkty zaprojektowane w taki sposób, aby mogły wykryć, że są badane, i automatycznie zmieniać swoją efektywność, oraz produkty wstępnie zaprogramowane tak, aby mogły zmienić swoją efektywność podczas badania, uznaje się za produkty zaprojektowane w taki sposób, aby mogły modyfikować swoje zachowanie lub właściwości podczas badania.

3. Podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu lub oddające do użytku produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 nie mogą wydawać instrukcji dotyczących badań, które zmieniają zachowanie lub właściwości produktu, aby osiągnąć bardziej korzystny wynik pod kątem parametrów produktu regulowanych mającymi zastosowanie aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4.

Na potrzeby niniejszego ustępu instrukcje dotyczące manualnej modyfikacji produktu przed badaniem, gdy ta modyfikacja zmienia efektywność produktu, uznaje się za instrukcje dotyczące badań, które zmieniają zachowanie lub właściwości produktu.

4. Produktów objętych zakresem aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4 nie można wprowadzać do obrotu ani oddawać do użytku, jeżeli zostały zaprojektowane w taki sposób, aby zmieniały zachowanie lub właściwości w krótkim czasie po oddaniu do użytku, co prowadzi do pogorszenia ich efektywności pod kątem parametrów produktu regulowanych w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 lub ich efektywności funkcjonalnej z punktu widzenia użytkownika.

5. Aktualizacje oprogramowania komputerowego lub oprogramowania układowego nie mogą skutkować pogorszeniem efektywności produktu poza dopuszczalne limity określone w stosownych aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 pod kątem parametrów produktu regulowanych tymi aktami delegowanymi, ani efektywności funkcjonalnej z punktu widzenia użytkownika, której pomiaru dokonuje się przy zastosowaniu standardowych metod badawczych wykorzystywanych do oceny zgodności, chyba że przed dokonaniem aktualizacji klient udzieli wyraźnej zgody na takie pogorszenie efektywności. Odrzucenie aktualizacji nie może pociągać za sobą żadnej zmiany .

▼B

Aktualizacje oprogramowania komputerowego lub oprogramowania układowego w żadnym razie nie mogą skutkować pogorszeniem efektywności produktu, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, w stopniu powodującym, że produkt przestaje spełniać wymogi określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, które mają zastosowanie w chwili wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku.

*Artykuł 41***Domniemanie zgodności**

1. Domniemywa się, że metody badań, pomiarów lub obliczeń, o których mowa w art. 39, zgodne z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub z ich częściami, są zgodne z wymogami określonymi w tym artykule oraz z wymogami dotyczącymi badań, pomiarów i obliczeń określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają takim normom zharmonizowanym lub ich częściom.

2. Domniemywa się, że cyfrowe paszporty produktów, które są zgodne z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub z ich częściami, są zgodne z wymogami określonymi w art. 10 i 11 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają normom zharmonizowanym lub ich częściom.

3. W przypadku produktów zgodnych z normami zharmonizowanymi, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub z ich częściami, domniemywa się, że spełniają one wymogi ekoprojektu określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają normom zharmonizowanym lub ich częściom.

▼C2

4. W przypadku produktów objętym aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, które opatrzono oznakowaniem ekologicznym UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010, domniemywa się, że spełniają one wymogi ekoprojektu określone w tym akcie delegowanym w zakresie, w jakim wymogi te podlegają kryteriom oznakowania ekologicznego UE ustanowionym na podstawie art. 8 tego rozporządzenia.

▼B*Artykuł 42***Wspólne specyfikacje**

1. Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające, w odniesieniu do produktów objętych aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4, wspólne specyfikacje w zakresie wymogów ekoprojektu, zasadniczych wymogów dotyczących cyfrowych paszportów produktów, o których mowa w art. 10 i 11, lub metod badań, pomiarów lub obliczeń, o których mowa w art. 39.

Te akty wykonawcze przyjmuje się wyłącznie wtedy, jeżeli spełnione są następujące warunki:

▼B

- a) Komisja, na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, zwróciła się do co najmniej jednej europejskiej organizacji normalizacyjnej z wnioskiem o sporządzenie projektu normy zharmonizowanej w odniesieniu do wymogu ekoprojektu, zasadniczego wymogu dotyczącego cyfrowych paszportów produktów, o którym mowa w art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, lub metody badań, pomiaru lub obliczeń, o której mowa w art. 39 niniejszego rozporządzenia; oraz:
- (i) wniosek ten nie został zaakceptowany;
 - (ii) norma zharmonizowana stanowiąca odpowiedź na ten wniosek nie została dostarczona w terminie określonym zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012; lub
 - (iii) norma zharmonizowana nie jest zgodna z wnioskiem; oraz
- b) w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano żadnego odniesienia do norm zharmonizowanych w zakresie wymogu ekoprojektu lub zasadniczego wymogu dotyczącego cyfrowych paszportów produktów, o którym mowa w art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, lub metody badań, pomiaru lub obliczeń, o której mowa w art. 39 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012, i w najbliższym czasie nie oczekuje się publikacji takiego odniesienia.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 73 ust. 3.

2. Przed przygotowaniem projektów aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, że uznaje warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu za spełnione.

3. Przygotowując projekty aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 1, Komisja bierze pod uwagę opinie forum ds. ekoprojektu i grupy ekspertów z państw członkowskich, a także innych właściwych organów, a także należyście konsultuje się ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

4. Domniemywa się, że metody badań, pomiarów i obliczeń, o których mowa w art. 39 i które są zgodne ze wspólnymi specyfikacjami ustanowionymi aktami wykonawczymi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub z ich częściami, są zgodne z wymogami określonymi w tym artykule oraz z wymogami dotyczącymi badań, pomiarów i obliczeń określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają takiej wspólnej specyfikacji lub jej częściom.

5. Domniemywa się, że produkty objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, które są zgodne ze wspólnymi specyfikacjami ustanowionymi aktami wykonawczymi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub z ich częściami, są zgodne z wymogami ekoprojektu lub z zasadniczymi wymogami dotyczącymi cyfrowych paszportów produktów, o których mowa w art. 10 i 11, lub z wymogami dotyczącymi metod badań, pomiaru lub obliczeń, o których mowa w art. 39, określonymi w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, w zakresie, w jakim wymogi te podlegają tym wspólnym specyfikacjom lub ich częściom.

▼B

6. Jeżeli europejska organizacja normalizacyjna przyjmuje normę zharmonizowaną i proponuje ją Komisji w celu opublikowania odniesienia do niej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, Komisja ocenia tę normę zharmonizowaną zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012.

W razie publikacji odniesień do normy zharmonizowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Komisja uchyla akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, lub ich części, które obejmują te same wymagania ekoprojektu, zasadnicze wymagania dotyczące cyfrowych paszportów produktów oraz wymagania dotyczące metod badań, pomiarów lub obliczeń.

7. Jeżeli państwo członkowskie lub Parlament Europejski uzna, że wspólna specyfikacja nie odpowiada w pełni wymaganiom ekoprojektu, zasadniczym wymaganiom dotyczącym cyfrowych paszportów produktów oraz wymaganiom dotyczącym metod badań, pomiarów lub obliczeń, informuje o tym Komisję, przedstawiając szczegółowe wyjaśnienie. Komisja ocenia te szczegółowe wyjaśnienia i w stosownych przypadkach może zmienić akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.

*Artykuł 43***Ocena zgodności**

1. Określając mającą zastosowanie procedurę oceny zgodności na podstawie art. 4 ust. 5, Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) adekwatność danego modułu do rodzaju produktu oraz do odpowiednich wymogów ekoprojektu, a także jego proporcjonalność do realizowanego interesu publicznego;
- b) charakter zagrożeń stwarzanych przez produkt oraz stopień, w jakim ocena zgodności odpowiada charakterowi i poziomowi tych zagrożeń; oraz
- c) w sytuacjach, w których obowiązkowy jest udział osoby trzeciej – potrzebę zapewnienia producentowi możliwości wyboru między modułami zapewnienia jakości i modułami certyfikacji produktu określonymi w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE.

2. Ewidencję i korespondencję związane z oceną zgodności prowadzi się w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka notyfikowana uczestnicząca w procedurze oceny zgodności, o której mowa w ust. 1, lub w języku akceptowanym przez tę jednostkę.

*Artykuł 44***Deklaracja zgodności UE**

1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymogów ekoprojektu określonych w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 lub że zastosowanie ma domniemanie zgodności zgodnie z art. 41.

▼B

2. Deklarację zgodności UE sporządza się według wzoru określonego w załączniku V i musi ona zawierać elementy określone w ramach obowiązującej procedury oceny zgodności oraz odniesienie do mających zastosowanie aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4. Jest ona stale aktualizowana i tłumaczy się ją na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym produkt jest wprowadzany do obrotu lub udostępniany na rynku.
3. Jeżeli dany produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 podlega więcej niż jednemu aktowi prawnemu Unii wymagającemu deklaracji zgodności UE, sporządza się jedną deklarację zgodności UE odnoszącą się do wszystkich takich aktów prawnych Unii. W takiej deklaracji podaje się te odpowiednie akty prawne Unii, łącznie z odniesieniem do ich publikacji. Deklaracja ta może być dokumentacją składającą się z odpowiednich indywidualnych deklaracji zgodności UE.
4. Poprzez sporządzenie deklaracji zgodności UE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność produktu.

*Artykuł 45***Ogólne zasady dotyczące oznakowania CE**

Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

*Artykuł 46***Zasady i warunki umieszczania oznakowania CE**

1. Oznakowanie CE umieszcza się na produkcie w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie jest to uzasadnione z uwagi na charakter produktu, umieszcza się je na opakowaniu oraz w dokumentach towarzyszących produktowi.
2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem produktu do obrotu lub przed oddaniem go do użytku.
3. W przypadku produktu, w którego etapie kontroli produkcji uczestniczy jednostka notyfikowana, za oznakowaniem CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej.

Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka notyfikowana lub producent bądź jego upoważniony przedstawiciel zgodnie z instrukcjami jednostki notyfikowanej.

4. Oznakowaniu CE i, w stosownych przypadkach, numerowi identyfikacyjnemu jednostki notyfikowanej może towarzyszyć piktogram lub inne oznakowanie wskazujące na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.
5. Państwa członkowskie korzystają z istniejących mechanizmów, aby zapewnić prawidłowe stosowanie systemu oznakowania CE, oraz podejmują odpowiednie działania w przypadku jego niewłaściwego wykorzystania.

▼B*Artykuł 47***Zasady szczególne dotyczące oznakowań**

W przypadku produktów, które nie podlegają wymogom dotyczącym oznakowania CE określonym w prawie Unii, określając zasady dotyczące oznakowań wskazujących na zgodność z mającymi zastosowanie wymogami ekoprojektu na podstawie art. 4 ust. 6 lit. d), Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) konieczność zminimalizowania obciążenia administracyjnego dla podmiotów gospodarczych;
- b) konieczność zapewnienia, aby istniała spójność z innymi oznakowaniami mającymi zastosowanie do konkretnego produktu; oraz
- c) konieczność zapobieżenia nieporozumieniom co do znaczenia oznakowań przewidzianych w innych przepisach prawa Unii.

ROZDZIAŁ IX

NOTYFIKACJA JEDNOSTEK OCENIAJĄCYCH ZGODNOŚĆ*Artykuł 48***Notyfikacja**

Jeżeli akty delegowane przyjęte na podstawie art. 4 przewidują zadania związane z oceną zgodności wykonywane przez osoby trzecie, państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim jednostki uprawnione do realizacji tych zadań.

*Artykuł 49***Organy notyfikujące**

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i przeprowadzanie procedur koniecznych do oceny i notyfikacji jednostek oceniających zgodność oraz do monitorowania jednostek notyfikowanych, w tym na potrzeby zapewnienia zgodności z art. 54.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena i monitorowanie, o których mowa w ust. 1, mają być przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008 oraz zgodnie z nimi.
3. W przypadku gdy organ notyfikujący przekazuje lub w inny sposób powierza ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu podmiotowi, który nie jest podmiotem publicznym, taki podmiot musi posiadać osobowość prawną oraz spełniać odpowiednio wymogi określone w art. 50. Taki podmiot musi być ponadto przygotowany na pokrycie zobowiązań wynikających z prowadzonej działalności.
4. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3.

▼ B*Artykuł 50***Wymogi dotyczące organów notyfikujących**

1. Organ notyfikujący ustanawia się w sposób, który nie prowadzi do konfliktu interesów z jednostkami oceniającymi zgodność .
2. Sposób organizacji i funkcjonowania organu notyfikującego musi gwarantować obiektywizm i bezstronność jego działalności.
3. Sposób organizacji organu notyfikującego musi zapewniać podejmowanie każdej decyzji dotyczącej notyfikacji jednostki oceniającej zgodność przez kompetentne osoby spoza grona osób przeprowadzających ocenę.
4. Organ notyfikujący nie może oferować ani realizować działań pozostających w gestii jednostek oceniających zgodność, ani nie może świadczyć usług w zakresie konsultacji na zasadach komercyjnych lub konkurując z innymi podmiotami.
5. Organ notyfikujący zapewnia poufność informacji, które otrzymuje. Prowadzi on jednak, na żądanie, wymianę informacji na temat jednostek notyfikowanych z Komisją i z organami notyfikującymi z innych państw członkowskich oraz z innymi odpowiednimi organami krajowymi.
6. Organ notyfikujący ocenia wyłącznie daną jednostkę oceniającą zgodność, która wnioskuje o notyfikację, i nie uwzględnia zasobów ani personelu spółek dominujących lub spółek-siostr. Organ notyfikujący ocenia tę jednostkę w odniesieniu do wszystkich odpowiednich wymogów i zadań związanych z oceną zgodności.
7. Organ notyfikujący musi dysponować odpowiednią liczbą kompetentnych pracowników oraz wystarczającymi środkami finansowymi do właściwego wykonywania swoich zadań.

*Artykuł 51***Obowiązki informacyjne organów notyfikujących**

Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikacji jednostek oceniających zgodność oraz monitorowania jednostek notyfikowanych, jak również o wszelkich zmianach w tym zakresie.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

*Artykuł 52***Wymogi dotyczące jednostek notyfikowanych**

1. Na potrzeby notyfikacji jednostka oceniająca zgodność musi spełnić wymogi określone w ust. 2–12.
2. Jednostkę oceniającą zgodność ustanawia się na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego; jednostka oceniająca zgodność musi posiadać osobowość prawną.

▼ B

3. Jednostka oceniająca zgodność musi być osobą trzecią niezależną od organizacji lub produktu, który ocenia. Nie może ona mieć żadnych powiązań biznesowych z organizacjami, których przedmiotem zainteresowania są oceniane przez nią produkty, w szczególności z producentami, ich partnerami handlowymi i inwestorami posiadającymi w nich udziały. Nie wyklucza to możliwości prowadzenia przez jednostkę oceniającą zgodność działań związanych z oceną zgodności na rzecz konkurujących producentów.

4. Jednostka oceniająca zgodność, jej kierownictwo najwyższego szczebla oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, importerami, dystrybutorami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami produktów, które poddają ocenie, ani przedstawicielami żadnej z wymienionych stron. Nie wyklucza to używania produktów, które są niezbędne do prowadzenia działalności jednostki oceniającej zgodność, ani używania produktów do celów prywatnych.

Jednostka oceniająca zgodność, jej kierownictwo najwyższego szczebla oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być bezpośrednio zaangażowani w projektowanie, wytwarzanie, konstruowanie, wprowadzanie do obrotu, instalację, używanie lub konserwację takich produktów ani reprezentować stron prowadzących taką działalność. Nie mogą oni angażować się w działalność, która może zagrażać niezależności ich osądów lub wiarygodności w odniesieniu do działań związanych z oceną zgodności będących przedmiotem notyfikacji. Dotyczy to w szczególności usług doradczych.

Jednostki oceniające zgodność zapewniają, aby działalność ich spółek dominujących lub spółek-siostr, spółek zależnych lub podwykonawców nie wpływała na poufność, obiektywizm ani bezstronność ich działalności związanej z oceną zgodności.

Jednostka oceniająca zgodność nie zleca podwykonawcy ani spółce zależnej ustanawiania ani nadzoru procedur wewnętrznych, ogólnych polityk, kodeksów postępowania ani innych przepisów wewnętrznych, ani też przydzielania pracowników do poszczególnych zadań lub podejmowania decyzji w sprawie oceny zgodności.

5. Jednostki oceniające zgodność i ich pracownicy muszą wykonywać zadania związane z oceną zgodności z najwyższym stopniem rzetelności zawodowej oraz mieć wymagane kwalifikacje techniczne w danej dziedzinie. Nie mogą podlegać żadnym naciskom czy zachętom, zwłaszcza finansowym, które mogłyby wpływać na ich osąd lub wyniki działań związanych z oceną zgodności, w szczególności ze strony osób lub grup osób mających interes w wynikach działalności takich jednostek i ich pracowników.

6. Jednostka oceniająca zgodność musi być zdolna do realizacji wszystkich zadań związanych z oceną zgodności przydzielonych jej w odpowiednim akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, w odniesieniu do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka oceniająca zgodność wykonuje te zadania samodzielnie, czy są one wykonywane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.

▼B

Przez cały czas i dla każdej procedury oceny zgodności oraz każdego rodzaju lub każdej kategorii produktów będących przedmiotem notyfikacji dana jednostka oceniająca zgodność musi dysponować:

- a) niezbędnym personelem dysponującym wiedzą techniczną oraz wystarczającym i odpowiednim doświadczeniem do realizacji zadań związanych z oceną zgodności;
- b) niezbędnymi opisami procedur, według których przeprowadza się ocenę zgodności, gwarantującymi przejrzystość i możliwość odtworzenia tych procedur, w tym opisem, w jaki sposób odpowiedni personel, jego status i zadania odpowiadają zadaniom z zakresu oceny zgodności, w odniesieniu do których dana jednostka zamierza zostać jednostką notyfikowaną;
- c) odpowiednimi politykami i procedurami umożliwiającymi odróżnienie zadań, które jednostka ta wykonuje jako jednostka notyfikowana, od innej prowadzonej przez nią działalności;
- d) procedurami służącymi prowadzeniu działalności z należyтым uwzględnieniem wielkości przedsiębiorstwa, sektora, w którym ono działa, struktury przedsiębiorstwa, stopnia złożoności technologii danego produktu oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcji.

Jednostka oceniająca zgodność musi dysponować środkami niezbędnymi do prawidłowej realizacji zadań o charakterze technicznym i administracyjnym z zakresu oceny zgodności oraz mieć dostęp do wszelkiego niezbędnego wyposażenia oraz wszelkich niezbędnych obiektów.

7. Personel odpowiedzialny za realizację działań związanych z oceną zgodności musi mieć:

- a) gruntowne przeszkolenie zawodowe i techniczne, obejmujące wszystkie działania związane z oceną zgodności w zakresie będącym przedmiotem notyfikacji jednostki oceniającej zgodność;
- b) wystarczającą znajomość wymogów dotyczących ocen, które przeprowadzają, oraz odpowiednie uprawnienia do przeprowadzania takich ocen, w tym odpowiednią znajomość i zrozumienie stosownych przepisów, wymogów dotyczących badań, pomiarów i obliczeń, mających zastosowanie norm zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacji oraz odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia oraz aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4;
- c) umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, zapisów i sprawozdań potwierdzających, że oceny zostały przeprowadzone.

8. Personel odpowiedzialny za podejmowanie decyzji w sprawie oceny:

- a) musi być zatrudniony przez jednostkę oceniającą zgodność zgodnie z prawem krajowym notyfikującego państwa członkowskiego;
- b) nie może znajdować się w sytuacji potencjalnego konfliktu interesów;
- c) musi mieć kompetencje do weryfikowania ocen dokonywanych przez inny personel, ekspertów zewnętrznych lub podwykonawców;

▼B

d) musi być wystarczająco liczny, aby zapewnić ciągłość działania i spójne podejście do ocen zgodności.

9. Zagwarantowana musi być bezstronność jednostek oceniających zgodność, ich kierownictwa najwyższego szczebla i personelu wykonującego ocenę.

Wynagrodzenie kierownictwa najwyższego szczebla jednostki oceniającej zgodność oraz jej personelu wykonującego ocenę nie może zależeć od liczby przeprowadzonych ocen ani od ich wyników.

10. Jednostki oceniające zgodność muszą posiadać ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej, chyba że na mocy prawa krajowego odpowiedzialność spoczywa na państwie lub za ocenę zgodności bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.

11. W odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania zadań związanych z oceną zgodności przewidzianych w odpowiednich aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 personel jednostki oceniającej zgodność musi dochować tajemnicy zawodowej, z wyjątkiem informacji ujawnianych organom notyfikującym oraz innym organom krajowym państwa członkowskiego, w którym realizowane są zadania. Prawa własności podlegają ochronie.

12. Jednostki oceniające zgodność biorą udział w stosownej działalności normalizacyjnej lub informują o tej działalności swój personel przeprowadzający oceny oraz uwzględniają odpowiednie wytyczne i zalecenia wydane przez właściwe komisje techniczne europejskich organizacji normalizacyjnych.

*Artykuł 53***Domniemanie zgodności jednostek oceniających zgodność**

Jeżeli jednostka oceniająca zgodność wykaże, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych lub ich częściach, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, domniemywa się, że jednostka ta spełnia wymogi określone w art. 52, o ile wymogi te objęte są mającymi zastosowanie normami zharmonizowanymi.

*Artykuł 54***Jednostki zależne i podwykonawcy jednostek notyfikowanych**

1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca określone zadania związane z oceną zgodności lub korzysta z usług jednostki zależnej, zapewnia ona, aby podwykonawca lub jednostka zależna spełniali wymogi określone w art. 52, oraz odpowiednio informuje organ notyfikujący.

2. Jednostki notyfikowane ponoszą pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie podwykonawcy lub spółki zależne mają siedzibę.

3. Czynności można zlecać podwykonawcom lub powierzać do wykonania jednostce zależnej wyłącznie za zgodą klienta.

▼B

4. Jednostki notyfikowane przechowują do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny i monitorowania kwalifikacji podwykonawcy lub jednostki zależnej oraz prac wykonywanych przez podwykonawcę lub jednostkę zależną zgodnie z odpowiednimi aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4.

*Artykuł 55***Wniosek o notyfikację**

1. Jednostka oceniająca zgodność przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym prowadzi działalność.

2. Do tego wniosku dołącza się opis działań związanych z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności oraz produktu lub produktów, w odniesieniu do których jednostka oceniająca zgodność uważa się za kompetentną, jak również – o ile istnieje – certyfikat akredytacji wydany przez krajową jednostkę akredytującą, potwierdzający, że dana jednostka oceniająca zgodność spełnia wymogi ustanowione w art. 52. Certyfikat akredytacji musi dotyczyć wyłącznie konkretnego podmiotu prawnego wnoszącego o notyfikację i opierać się, oprócz odpowiednich norm zharmonizowanych, na szczegółowych wymogach i zadaniach związanych z oceną zgodności określonych w odpowiednim akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

3. Jeżeli dana jednostka oceniająca zgodność nie może przedłożyć certyfikatu akredytacji, przedkłada organowi notyfikującemu wszystkie dowody w postaci dokumentów niezbędne do sprawdzenia, uznania i regularnego monitorowania faktu spełniania przez nią wymogów ustanowionych w art. 52.

*Artykuł 56***Procedura notyfikacji**

1. Organy notyfikujące mogą notyfikować wyłącznie jednostki oceniające zgodność, które spełniają wymogi określone w art. 52.

2. Organy notyfikujące notyfikują jednostki oceniające zgodność Komisji i pozostałym państwom członkowskim przy użyciu narzędzia elektronicznego do notyfikacji opracowanego i zarządzanego przez Komisję.

3. Do notyfikacji dołącza się wszystkie szczegółowe informacje dotyczące działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności, produktu lub produktów, których to dotyczy, oraz stosowne poświadczenie kompetencji.

4. W przypadku gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 55 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim dowody w postaci dokumentów potwierdzających kompetencje jednostki oceniającej zgodność oraz przedstawia rozwiązania wprowadzone, aby zapewnić systematyczne monitorowanie tej jednostki i dalsze spełnianie przez nią wymogów określonych w art. 52.

▼B

5. Dana jednostka oceniająca zgodność może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej, jeżeli Komisja lub pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji w przypadku niekorzystania z akredytacji.

Wyłącznie taką jednostkę uznaje się za jednostkę notyfikowaną na potrzeby niniejszego rozporządzenia.

6. Notyfikacja staje się skuteczna następnego dnia po wpisaniu przez Komisję danej jednostki do wykazu jednostek notyfikowanych, o którym mowa w art. 57 ust. 2.

Dana jednostka może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej dopiero wówczas, gdy notyfikacja stanie się skuteczna.

Komisja nie publikuje notyfikacji, jeżeli jest świadoma lub poweźmie informację, że dana jednostka notyfikowana nie spełnia wymogów określonych w art. 52.

7. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są powiadamiane o wszelkich późniejszych odpowiednich zmianach w notyfikacji.

*Artykuł 57***Numery identyfikacyjne i wykazy jednostek notyfikowanych**

1. Komisja przydziela jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.

Komisja przydziela taki niepowtarzalny numer nawet wówczas, gdy dana jednostka jest notyfikowana na podstawie kilku unijnych aktów prawnych.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, łącznie z przydzielonymi im numerami identyfikacyjnymi oraz informacją na temat działań będących przedmiotem notyfikacji.

Komisja zapewnia bieżącą aktualizację tego wykazu.

*Artykuł 58***Zmiany w notyfikacji**

1. W przypadku gdy organ notyfikujący stwierdza lub otrzymuje informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymogi określone w art. 52 lub nie wypełnia swoich obowiązków, organ notyfikujący ogranicza, zawiesza lub wycofuje notyfikację, zależnie od sytuacji oraz w zależności od wagi niespełnienia wymogów lub niewypełnienia obowiązków. Niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub wycofania notyfikacji bądź w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną notyfikujące państwo członkowskie podejmuje właściwe środki w celu zapewnienia, aby akta tej jednostki przejęła inna jednostka notyfikowana albo by były one dostępne na żądanie odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku.

▼B*Artykuł 59***Kwestionowanie kompetencji jednostek notyfikowanych**

1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informację o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej lub stałego wywiązywania się przez tę jednostkę z ciężących na niej obowiązków i spełniania ciężących na niej wymogów.
2. Na żądanie Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki.
3. Komisja odpowiada za utrzymanie poufności wszystkich informacji szczególnie chronionych uzyskanych w toku badań.
4. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymogów notyfikacji lub przestała je spełniać, informuje o tym fakcie notyfikujące państwo członkowskie i zwraca się do niego o podjęcie koniecznych środków naprawczych, łącznie z wycofaniem notyfikacji, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Komisja aktualizuje wykaz jednostek notyfikowanych, o którym mowa w art. 57 ust. 2, w terminie dwóch tygodni od poinformowania o środkach naprawczych podjętych przez notyfikujące państwa członkowskie zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.

*Artykuł 60***Obowiązki operacyjne jednostek notyfikowanych**

1. Jednostki notyfikowane przeprowadzają oceny zgodności zgodnie z procedurami oceny zgodności określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4.
 2. Oceny zgodności przeprowadza się w sposób proporcjonalny, unikając zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. Jednostki notyfikowane wykonują swoje działania, należycie uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym ono działa, jego strukturę, stopień złożoności technologii produktu, która ma zostać poddana ocenie, oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.
- Muszą one jednak zachować przy tym stopień dyscypliny i poziom ochrony wymagane w celu zagwarantowania zgodności produktu z odpowiednimi wymogami.
3. Jeżeli jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie spełnia stosownych wymogów lub odpowiednich norm zharmonizowanych, wspólnych specyfikacji lub innych specyfikacji technicznych, zobowiązuje ona producenta do podjęcia stosownych działań naprawczych na potrzeby ostatecznej oceny zgodności, chyba że braki nie mogą być naprawione, co uniemożliwia jednostce notyfikowanej wydanie certyfikatu lub decyzji o zatwierdzeniu.

▼B

4. W przypadku gdy w trakcie monitorowania zgodności po wydaniu certyfikatu zgodnie z procedurami oceny zgodności przewidzianymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 lub decyzji o zatwierdzeniu jednostka notyfikowana stwierdza, że produkt lub producent nie spełnia wymogów lub przestał je spełniać, zobowiązuje producenta do podjęcia stosownych działań naprawczych, a w razie potrzeby zawiesza lub cofa certyfikat lub decyzję o zatwierdzeniu.

5. W razie niepodjęcia działań naprawczych lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana ogranicza, zawiesza lub cofa wszelkie certyfikaty lub decyzje o zatwierdzeniu, stosownie do sytuacji.

*Artykuł 61***Obowiązki informacyjne jednostek notyfikowanych**

1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący:
 - a) o każdym przypadku odmowy wydania, ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu;
 - b) o wszelkich okolicznościach wpływających na zakres i warunki notyfikacji;
 - c) o każdym przypadku zażądania przez organ nadzoru rynku udzielenia informacji dotyczących działań związanych z oceną zgodności;
 - d) na żądanie, o podejmowanych działaniach związanych z oceną zgodności objętych zakresem ich notyfikacji oraz o innych realizowanych zadaniach, w tym o działalności transgranicznej i podwykonawstwie.
2. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym jednostkom, które notyfikowano na podstawie niniejszego rozporządzenia i które prowadzą podobne działania związane z oceną zgodności oraz zajmują się tą samą grupą produktów, odpowiednie informacje na temat kwestii związanych z negatywnymi, oraz – na żądanie – również pozytywnymi wynikami oceny zgodności.
3. W przypadku gdy Komisja lub organ nadzoru rynku państwa członkowskiego zwraca się do jednostki notyfikowanej, która ma siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, z wnioskiem dotyczącym oceny zgodności przeprowadzonej przez tę jednostkę notyfikowaną, przesyła kopię tego wniosku organowi notyfikującemu tego państwa członkowskiego. Przedmiotowa jednostka notyfikowana musi odpowiedzieć na wniosek niezwłocznie, nie później niż w terminie 15 dni. Organ notyfikujący zapewnia, aby takie wnioski zostały rozpatrzone przez jednostkę notyfikowaną .
4. W przypadku gdy jednostki notyfikowane mają lub otrzymują dowody potwierdzające poniższe okoliczności, zgłaszają takie dowody i udostępniają je stosownie do przypadku odpowiedniemu organowi nadzoru rynku lub organowi notyfikującemu:
 - a) inna jednostka notyfikowana nie spełnia wymogów określonych w art. 52 lub nie wywiązuje się ze swoich obowiązków;

▼B

- b) produkt wprowadzony do obrotu nie spełnia wymogów ekoprojektu określonych w mających zastosowanie aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4; lub
- c) produkt wprowadzony do obrotu może stwarzać poważne zagrożenie ze względu na swój stan fizyczny.

*Artykuł 62***Wymiana doświadczeń**

Komisja organizuje wymianę doświadczeń między organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za strategię w zakresie notyfikacji.

*Artykuł 63***Koordinacja jednostek notyfikowanych**

1. Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwą realizację koordynacji i współpracy między jednostkami notyfikowanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, w formie grupy lub grup jednostek notyfikowanych, w tym – w stosownych przypadkach – w formie grup jednostek notyfikowanych na podstawie tego samego aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4 lub w odniesieniu do podobnych zadań związanych z oceną zgodności.

Jednostki notyfikowane uczestniczą w pracach odpowiedniej grupy bezpośrednio lub poprzez wyznaczonych przedstawicieli.

2. Jednostki notyfikowane stosują jako ogólne wytyczne wszelkie odpowiednie dokumenty opracowane w wyniku prac grup, o których mowa w ust. 1.

3. Celem koordynacji i współpracy w grupach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest zapewnienie zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia i aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 4. Grupy te uwzględniają przy tym odpowiednie wytyczne i zalecenia wydane przez właściwe komitety techniczne europejskich organów normalizacyjnych.

ROZDZIAŁ X

ZACHĘTY*Artykuł 64***Zachęty ze strony państw członkowskich**

1. Jeżeli państwa członkowskie przewidują zachęty dotyczące produktów objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, zachęty te muszą być ukierunkowane na dwie najwyższe klasy efektywności reprezentowane na poziomie Unii lub, w stosownych przypadkach, na produkty opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE.

▼B

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy państwa członkowskie przewidują zachęty dla produktów związanych z energią lub opon objętych aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, które również podlegają wymogom dotyczącym etykietowania efektywności energetycznej lub paliwowej, stosuje się odpowiednio art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1369 i art. 11 rozporządzenia (UE) 2020/740.

*Artykuł 65***Zielone zamówienia publiczne**

1. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające, zgodnie z dyrektywą 2014/24/UE lub 2014/25/UE, udzielają zamówień publicznych – spełniających minimalne wymogi określone zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu – na zakup produktów objętych aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4 lub na roboty lub usługi, jeżeli produkty te są wykorzystywane do działalności stanowiącej przedmiot tych zamówień (zwane dalej „minimalnymi wymogami”).

2. Minimalne wymogi określa się w stosownych przypadkach, aby pobudzić podaż i popyt na zrównoważone środowiskowo produkty objęte aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4, z uwzględnieniem wartości i wielkości udzielanych zamówień publicznych na odpowiednie grupy produktów oraz ekonomicznej wykonalności zakupu przez instytucje zamawiające i podmioty zamawiające produktów bardziej zrównoważonych środowiskowo bez powodowania nieproporcjonalnych kosztów.

3. Komisja jest uprawniona do określenia, w drodze aktów wykonawczych, minimalnych wymogów w formie specyfikacji technicznych, kryteriów udzielania zamówień, warunków realizacji zamówienia lub wartości docelowych.

Minimalne wymogi określa się w odniesieniu do aspektów produktu wymienionych w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, mającym zastosowanie do danych grup produktów, stosownie do tych grup produktów.

Minimalne wymogi opierają się na dwóch najwyższych klasach efektywności, najwyższych wynikach lub, jeżeli nie są dostępne, na jak najwyższych możliwych poziomach efektywności określonych w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, mającym zastosowanie do danej grupy produktów.

Kryteria udzielania zamówień mają, w stosownych przypadkach, minimalną wagę wynoszącą od 15 % do 30 % w procesie udzielania zamówień, co umożliwi im znaczący wpływ na wynik procedury przetargowej i faworyzuje wybór produktów najbardziej zrównoważonych środowiskowo.

▼C2

Wartości docelowe wymagają, aby przynajmniej 50 % zamówień na poziomie instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających bądź na zagregowanym poziomie krajowym, w ujęciu rocznym lub wieloletnim, udzielanych było na produkty najbardziej zrównoważone środowiskowo.

▼B

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 73 ust. 3.

ROZDZIAŁ XI
NADZÓR RYNKU

Artykuł 66

Planowane działania w zakresie nadzoru rynku

1. W krajowej strategii nadzoru rynku, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) 2019/1020, każde państwo członkowskie przewiduje sekcję dotyczącą działań w zakresie nadzoru rynku planowanych w celu zapewnienia, aby przeprowadzano stosowne kontrole, w tym w stosownych przypadkach kontrole fizyczne i laboratoryjne, na odpowiednią skalę zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia.

W sekcji, o której mowa w akapicie pierwszym, określa się co najmniej:

- a) produkty lub wymogi uznane za priorytetowe w zakresie nadzoru rynku, z uwzględnieniem wspólnych priorytetów określonych przez grupę ds. współpracy administracyjnej (zwaną dalej „grupą ADCO”), ustanowioną na podstawie art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1020, zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) oraz sprawozdań, o których mowa w art. 67 ust. 2;
- b) działania w zakresie nadzoru rynku planowane w celu ograniczenia lub wyeliminowania niezgodności w odniesieniu do produktów lub wymogi uznane za priorytetowe, w tym charakter kontroli, które należy przeprowadzić w okresie objętym krajową strategią nadzoru rynku.

2. Priorytety w zakresie nadzoru rynku, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. a), ustala się na podstawie obiektywnych kryteriów, w tym:

- a) poziomu niezgodności zaobserwowanego na rynku objętym kompetencjami danego organu nadzoru rynku;
- b) wpływu niezgodności na środowisko;
- c) liczby skarg otrzymanych od użytkowników końcowych i organizacji konsumenckich, jeżeli informacje takie są dostępne, lub innych informacji otrzymanych od podmiotów gospodarczych lub mediów;
- d) liczby odpowiednich produktów udostępnianych na rynku objętym kompetencjami danego organu nadzoru rynku; oraz
- e) liczby odpowiednich podmiotów gospodarczych działających na rynku objętym kompetencjami danego organu nadzoru rynku.

3. W przypadku kategorii produktów zidentyfikowanych jako związane z wysokim ryzykiem niezgodności kontrole, o których mowa w ust. 1, mają obejmować w stosownych przypadkach kontrole fizyczne i laboratoryjne na podstawie odpowiednich próbek.

▼B

Organy nadzoru rynku mają prawo do uzyskania od odpowiedzialnego podmiotu gospodarczego zwrotu kosztów kontroli dokumentów i fizycznych testów produktów w przypadku niezgodności z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4.

*Artykuł 67***Sprawozdawczość i analiza porównawcza**

1. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, informacje na temat rodzaju i surowości wszelkich sankcji zastosowanych w związku z naruszeniem niniejszego rozporządzenia.

2. Co cztery lata, do dnia 30 czerwca, Komisja sporządza sprawozdanie w oparciu o informacje wprowadzone przez organy nadzoru rynku do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Sprawozdanie zawiera:

- a) informacje na temat charakteru i liczby kontroli przeprowadzonych przez organy nadzoru rynku w ciągu czterech poprzednich lat kalendarzowych na podstawie art. 34 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- b) informacje na temat stwierdzonych poziomów niezgodności oraz na temat rodzaju i surowości sankcji zastosowanych w ciągu czterech poprzednich lat kalendarzowych w odniesieniu do produktów objętych aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- c) porównanie informacji, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu, z działaniami zaplanowanymi w kontekście sekcji dotyczącej działań w zakresie nadzoru rynku opracowanej na podstawie art. 66 ust. 1;
- d) orientacyjne punkty odniesienia dla organów nadzoru rynku, dotyczące częstotliwości kontroli oraz charakteru i surowości stosowanych sankcji;
- e) listę priorytetów organów nadzoru rynku względem produktów i wymogów.

3. Komisja publikuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w systemie informacyjnym i komunikacyjnym, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, oraz upublicznia to sprawozdanie. Pierwsze z tych sprawozdań publikuje się do dnia 19 lipca 2028 r.

*Artykuł 68***Koordinacja i wsparcie nadzoru rynku**

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia posiedzenia grupy ADCO odbywają się w regularnych odstępach czasu oraz, w razie potrzeby, na uzasadniony wniosek Komisji lub co najmniej dwóch uczestniczących organów nadzoru rynku.

▼B

W kontekście wykonywania swoich zadań określonych w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1020 grupa ADCO wspiera realizację działań określonych w sekcji dotyczącej działań w zakresie nadzoru rynku opracowanej na podstawie art. 66 ust. 1 i określa:

- a) wspólne priorytety w zakresie nadzoru rynku, o których mowa w art. 66 ust. 1 lit. a), w oparciu o obiektywne kryteria, o których mowa w art. 66 ust. 2;
- b) priorytety wymagające wsparcia unijnego na podstawie ust. 2;
- c) wymogi ustanowione w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, które stosuje się lub interpretuje w różny sposób i które należy potraktować priorytetowo przy organizacji wspólnych programów szkoleń lub przyjmowaniu wytycznych na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu.

2. W oparciu o priorytety określone przez grupę ADCO Komisja:

- a) organizuje wspólne projekty nadzoru rynku i badań w obszarach wspólnego zainteresowania;
- b) organizuje wspólne inwestycje w zdolności w zakresie nadzoru rynku, w tym w sprzęt i narzędzia informatyczne;
- c) organizuje wspólne programy szkoleń dla pracowników organów nadzoru rynku, organów celnych, organów notyfikujących i jednostek notyfikowanych, w tym programy dotyczące prawidłowej interpretacji i prawidłowego stosowania wymogów określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 oraz w zakresie metod i technik mających znaczenie w kontekście stosowania lub weryfikacji zgodności z tymi wymogami;
- d) opracowuje wytyczne dotyczące stosowania i egzekwowania wymogów określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4, w tym wspólnych praktyk i metod skutecznego nadzoru rynku;
- e) w stosownych przypadkach konsultuje się z zainteresowanymi stronami i ekspertami.

W stosownych przypadkach Unia finansuje działania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c).

3. Komisja zapewnia wsparcie techniczne i logistyczne, aby ta grupa ADCO mogła wypełniać swoje zadania określone w niniejszym artykule oraz w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1020, jeżeli takie zadania odnoszą się do niniejszego rozporządzenia.

▼BROZDZIAŁ XII
PROCEDURY OCHRONNE*Artykuł 69***Procedura postępowania z produktami stwarzającymi zagrożenie na poziomie krajowym**

1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku mają wystarczające powody, aby sądzić, że dany produkt objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 stwarza zagrożenie, dokonują oceny pod kątem spełnienia wszystkich wymogów związanych z zagrożeniem i określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w tym akcie delegowanym.

Jeśli w toku tej oceny organy nadzoru rynku stwierdzą, że produkt nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4, niezwłocznie wzywają odpowiedni podmiot gospodarczy do podjęcia odpowiednich i proporcjonalnych działań naprawczych w rozsądnym terminie wyznaczonym przez organy nadzoru rynku, który jest współmierny do charakteru i w stosownych przypadkach stopnia niezgodności, w celu wyeliminowania tej niezgodności. Te działania naprawcze mogą obejmować między innymi działania wymienione w art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Organy nadzoru rynku informują o tym odpowiednią jednostkę notyfikowaną.

2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność z wymogami nie ogranicza się do ich terytorium krajowego, informują Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz o działaniach naprawczych, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.

3. Odpowiedni podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszelkich stosownych działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnoszących się do produktów, które udostępnił na rynku w Unii.

4. Jeżeli odpowiedni podmiot gospodarczy nie podejmie działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, lub niezgodność nadal występuje, organy nadzoru rynku wprowadzają wszelkie stosowne środki tymczasowe, aby zakazać lub ograniczyć udostępnianie danych produktów na rynku krajowym, wycofać je z rynku lub odzyskać.

Niezwłocznie informują one o tych środkach Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

▼C2

5. Informacje, które mają być przekazywane Komisji i pozostałym państwom członkowskim zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, udostępnia się za pośrednictwem systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020; informacje te zawierają wszelkie dostępne szczegóły, w szczególności dane umożliwiające identyfikację produktu niezgodnego z wymogami, informacje na temat pochodzenia produktu, charakteru zarzucanej niezgodności i związanego z tym zagrożenia, rodzaju i okresu obowiązywania wdrożonych środków krajowych, a także stanowisko przedstawione przez odpowiedni podmiot gospodarczy.. Organ nadzoru rynku wskazuje również, czy niezgodność wynika:

▼ C2

- a) z niespełnienia przez produkt wymogów określonych w odpowiednim akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia; albo
- b) z braków w normach zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacjach, o których mowa w art. 41 i 42 niniejszego rozporządzenia, będących podstawą domniemania zgodności.

▼ B

6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich wprowadzonych środkach i przekazują im wszelkie posiadane dodatkowe informacje dotyczące niezgodności danego produktu z wymogami oraz przedstawiają swoje zastrzeżenia, jeśli nie zgadzają się ze zgłoszonym środkiem krajowym.

7. W przypadku gdy w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosi sprzeciwu wobec środka tymczasowego wprowadzonego przez dane państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony. Środek tymczasowy może przewidywać okres inny niż trzy miesiące, aby uwzględnić specyfikę danych produktów lub wymogów.

8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne wdrożenie odpowiednich środków ograniczających w odniesieniu do danego produktu, takich jak wycofanie produktu z ich rynku.

*Artykuł 70***Unijna procedura ochronna**

1. W przypadku gdy po zakończeniu procedury określonej w art. 69 ust. 3 i 4 zgłaszane są sprzeciwy wobec środka zastosowanego przez państwo członkowskie lub w przypadku gdy Komisja uzna, że środek krajowy jest sprzeczny z prawem Unii, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i odpowiednim podmiotem gospodarczym lub odpowiednimi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny tego środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja w drodze aktu wykonawczego przyjmuje decyzję co do tego, czy środek krajowy jest uzasadniony.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 73 ust. 3.

Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich, niezwłocznie informując o niej państwa członkowskie i odpowiedni podmiot gospodarczy lub odpowiednie podmioty gospodarcze.

2. W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony wszystkie państwa członkowskie wdrażają środki konieczne do zapewnienia wycofania z ich rynku produktu niezgodnego z wymogami oraz informują o tych środkach Komisję.

Jeżeli środek krajowy zostanie uznany za nieuzasadniony, dane państwo członkowskie go wycofuje.

3. W przypadku uznania środka krajowego za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność produktu z wymogami wynika z braków w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

▼B

4. W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność produktu wynika z braków we wspólnych specyfikacjach, o których mowa w art. 42, Komisja niezwłocznie przyjmuje akty wykonawcze zmieniające lub uchylające te wspólne specyfikacje.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 73 ust. 3.

*Artykuł 71***Niezgodność pod względem formalnym**

1. W przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje odpowiedni podmiot gospodarczy do wyeliminowania danych niezgodności:

- a) oznakowanie CE zostało umieszczone z naruszeniem art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 lub art. 46 niniejszego rozporządzenia;
- b) oznakowanie CE nie zostało umieszczone;
- c) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej został umieszczony z naruszeniem art. 46 lub nie został umieszczony, mimo że istniał taki wymóg;
- d) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona;
- e) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona w prawidłowy sposób;
- f) dokumentacja techniczna jest niedostępna, niekompletna lub zawiera błędy;
- g) brakuje informacji, o których mowa w art. 27 ust. 6 lub art. 29 ust. 3, lub informacje te są nieprawdziwe lub niekompletne;
- h) nie spełniono innego wymogu administracyjnego, o którym mowa w art. 27, art. 29 lub w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

2. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o której mowa w ust. 1, odpowiednie państwo członkowskie wdraża wszelkie stosowne środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania danego produktu na rynku bądź zapewnienia jego odzyskania lub wycofania z obrotu.

ROZDZIAŁ XIII

PRZEKAZANE UPRAWNIENIA I PROCEDURA KOMITETOWA*Artykuł 72***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

▼B

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4, art. 10 ust. 1 akapit drugi, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 4 oraz art. 25 ust. 3 i 5, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 18 lipca 2024 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4, art. 10 ust. 1 akapit drugi, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 4 oraz art. 25 ust. 3 i 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie, działając zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4, art. 10 ust. 1 akapit drugi, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 4 oraz art. 25 ust. 3 lub 5, wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 73***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

▼B**ROZDZIAŁ XIV
PRZEPISY KOŃCOWE***Artykuł 74***Sankcje**

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby sankcje ustanowione na podstawie niniejszego artykułu należyście uwzględniały, w stosownych przypadkach, następujące elementy:

- a) charakter, wagę i czas trwania naruszenia;
- b) w stosownych przypadkach, umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia;
- c) sytuację finansową osoby fizycznej lub prawnej uznanej za odpowiedzialną za naruszenie;
- d) korzyści ekonomiczne uzyskane w wyniku naruszenia przez osobę fizyczną lub prawną, którą uznano za odpowiedzialną za naruszenie, na tyle, na ile można je ustalić;
- e) szkody w środowisku spowodowane naruszeniem;
- f) wszelkie działania podjęte przez osobę fizyczną lub prawną, którą uznano za odpowiedzialną za naruszenie, w celu złagodzenia lub naprawienia wyrządzonej szkody;
- g) powtarzalny lub jednostkowy charakter naruszenia;
- h) wszelkie inne okoliczności obciążające lub łagodzące mające zastosowanie w danej sprawie.

3. Państwa członkowskie mają możliwość stosowania co najmniej następujących sankcji w razie naruszenia niniejszego rozporządzenia:

- a) grzywny;
- b) tymczasowy zakaz udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia.

*Artykuł 75***Monitorowanie i ocena**

1. Na podstawie odpowiednich dokumentów przygotowawczych na potrzeby aktualizacji planu prac zgodnie z art. 18 ust. 3 Komisja sporządza sprawozdanie na temat wymogów ekoprojektu w celu monitorowania poprawy zrównoważenia środowiskowego i obiegu zamkniętego produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.

▼B

2. Do dnia 19 lipca 2030 r., a następnie co sześć lat Komisja przeprowadza ocenę niniejszego rozporządzenia oraz jego wkładu w funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w tym w odniesieniu do sektora ponownego użycia i odnawiania, pojazdów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. h), i obowiązków, o których mowa w rozdziale VI, w szczególności zwolnień dla małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw, a także wkładu w poprawę zrównoważenia środowiskowego produktów. W ramach tej oceny Komisja ocenia wykonalność automatycznego dostosowywania wymogów ekoprojektu na podstawie poprawy właściwości użytkowych produktów wprowadzanych do obrotu. Komisja przedstawia sprawozdanie z głównych wniosków ze swojej oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów oraz udostępnia to sprawozdanie publicznie.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Do dnia 19 lipca 2028 r. Komisja oceni potencjalne korzyści włączenia wymogów dotyczących zrównoważonego rozwoju społecznego do zakresu niniejszego rozporządzenia. Komisja przedstawia sprawozdanie z głównych wniosków ze swojej oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów oraz udostępnia to sprawozdanie publicznie.

5. W stosownych przypadkach do sprawozdań, o których mowa w ust. 2 i 4, Komisja dołącza wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 76***Roszczenia konsumentów**

W przypadku niezgodności produktu z wymogami ekoprojektu określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 za szkody poniesione przez konsumenta odpowiedzialne są następujące podmioty gospodarcze:

- a) producent; lub
- b) jeżeli producent nie ma siedziby w Unii, bez uszczerbku dla jego odpowiedzialności – importer lub upoważniony przedstawiciel producenta; lub
- c) jeżeli importer nie ma siedziby w Unii lub producent nie ma upoważnionego przedstawiciela – dostawca usług realizacji zamówień.

Odpowiedzialność tych podmiotów gospodarczych za szkody pozostaje bez uszczerbku dla stosowania innych środków ochrony prawnej przysługujących konsumentom na mocy prawa Unii lub prawa krajowego.

▼C1*Artykuł 77***Zmiana dyrektywy (UE) 2020/1828**

Załącznik I pkt 27 dyrektywy (UE) 2020/1828 otrzymuje brzmienie:

▼ C1

„27) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE (Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>)”.

*Artykuł 78***Zmiana rozporządzenia (UE) 2023/1542**

W art. 77 rozporządzenia (UE) 2023/1542 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„10. Podmiot gospodarczy, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku baterię, wpisuje niepowtarzalny identyfikator do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmieniający dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE (Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).”

▼ B*Artykuł 79***Uchylenie i przepisy przejściowe**

1. Dyrektywa 2009/125/WE traci moc ze skutkiem od dnia 18 lipca 2024 r. z wyjątkiem:

a) art. 1, 2, art. 8 ust. 2, art. 11, 14, 15, 18 i 19 dyrektywy 2009/125/WE oraz załączników I, II, IV, V i VII do niej w brzmieniu obowiązującym w dniu 17 lipca 2024 r., które nadal obowiązują – zamiast art. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19 i 20 niniejszego rozporządzenia oraz załączników I, II, III i IV do niniejszego rozporządzenia – do dnia:

(i) 31 grudnia 2026 r. w odniesieniu do paneli fotowoltaicznych, ogrzewaczy pomieszczeń i ogrzewaczy wielofunkcyjnych, podgrzewaczy wody, miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe, klimatyzatorów, w tym pomp ciepła typu powietrze-powietrze i wentylatorów przenośnych, kotłów na paliwo stałe, produktów do ogrzewania i chłodzenia powietrznego, odkurzaczy, urządzeń do gotowania, pomp wodnych, wentylatorów przemysłowych, pomp cyrkulacyjnych, zewnętrznych źródeł zasilania, komputerów, serwerów i produktów do przechowywania danych, transformatorów, profesjonalnych urządzeń chłodniczych i urządzeń do przetwarzania obrazu;

(ii) 31 grudnia 2030 r. w odniesieniu do produktów regulowanych środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 15 dyrektywy 2009/125/WE, jednak tylko w zakresie, w jakim konieczne są zmiany dotyczące kwestii technicznych w tych środkach wykonawczych;

▼B

b) art. 1 ust. 3, art. 2, art. 3 ust. 1, art. 4, 5 i 8, art. 9 ust. 3, art. 10, 14 i 20 dyrektywy 2009/125/WE oraz załączników IV, V i VI do niej w brzmieniu obowiązującym w dniu 17 lipca 2024 r., które nadal obowiązują – zamiast art. 1, 2, 27, 29, art. 41 ust. 4, art. 43 ust. 2, art. 44, 45 i 46 oraz art. 74 niniejszego rozporządzenia oraz załączników IV i V do niego – w odniesieniu do produktów regulowanych środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 15 tej dyrektywy do momentu uchylecia tych środków lub uznania ich za nieaktualne.

Lit. b) niniejszego ustępu stosuje się po przyjęciu przez Komisję środków wykonawczych na podstawie art. 15 dyrektywy 2009/125/WE w odniesieniu do produktów, o których mowa w lit. a) ppkt (i) i (ii).

2. Art. 3, art. 40 i art. 66–71 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do produktów regulowanych środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 15 dyrektywy 2009/125/WE.

3. Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VIII.

4. W przypadku produktów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku zgodnie z dyrektywą 2009/125/WE przed datą rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia i obejmującego te same produkty producent przez okres 10 lat po wytworzeniu ostatniego z tych produktów udostępnia wersję elektroniczną dokumentacji dotyczącej oceny zgodności i deklaracji zgodności do kontroli w ciągu 10 dni od wpłynięcia wniosku od organów nadzoru rynku lub od Komisji.

*Artykuł 80***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

ZAŁĄCZNIK I

Parametry produktu

Jako podstawę poprawy aspektów produktu stosuje się indywidualnie lub łącznie – w stosownych przypadkach i w razie potrzeby uzupełnione o inne parametry – następujące parametry:

- a) trwałość i niezawodność produktu lub jego części składowych wyrażoną przez gwarantowany okres żywotności produktu, okres eksploatacji, średni czas pomiędzy awariami, podanie informacji o rzeczywistym użytkowaniu produktu, odporność na naprężenia lub mechanizmy starzenia się;
- b) łatwość naprawy i konserwacji wyrażoną przez: cechy, dostępność, czas dostawy oraz przystępność cenową części zamiennych, modułowość, kompatybilność z powszechnie dostępnymi narzędziami i częściami zamiennymi, dostępność instrukcji naprawy i konserwacji, liczbę stosowanych materiałów i części składowych, stosowanie standardowych części składowych, stosowanie norm kodowania części składowych i materiałów w celu identyfikacji części składowych i materiałów, liczbę i złożoność koniecznych procesów i potrzebę stosowania specjalistycznych narzędzi, łatwość nieniszczącego demontażu i ponownego montażu, warunki dostępu do danych produktu, warunki dostępu do niezbędnego sprzętu i oprogramowania lub warunki ich stosowania;
- c) łatwość ulepszenia, ponownego użycia, regeneracji i odnowienia produktów wyrażoną przez: liczbę stosowanych materiałów i części składowych, stosowanie standardowych części składowych, stosowanie norm kodowania części składowych i materiałów w celu identyfikacji części składowych i materiałów, liczbę i złożoność koniecznych procesów i narzędzi, łatwość nieniszczącego demontażu i ponownego montażu, warunki dostępu do danych produktu, warunki dostępu do niezbędnego sprzętu i oprogramowania lub warunki ich stosowania, warunki dostępu do protokołów testów lub wyposażenia badawczego, które nie jest ogólnodostępne, dostępność gwarancji dla poszczególnych produktów poddanych regeneracji lub produktów odnowionych, warunki dostępu do technologii chronionych prawami własności intelektualnej, modułowość lub warunki ich stosowania;
- d) sposób zaprojektowania z myślą o recyklingu, łatwość i jakość recyklingu wyrażoną przez stosowanie materiałów nadających się do recyklingu, bezpieczny, łatwy i nieniszczący dostęp do części składowych i materiałów nadających się do recyklingu lub części składowych i materiałów zawierających substancje stwarzające zagrożenie, a także skład i jednorodność materiałów, możliwość sortowania z zachowaniem wysokiej czystości, liczbę stosowanych materiałów i części składowych, stosowanie standardowych części składowych, stosowanie norm kodowania części składowych i materiałów w celu identyfikacji części i materiałów, liczbę i złożoność koniecznych procesów i narzędzi, łatwość nieniszczącego demontażu i ponownego montażu, warunki dostępu do danych produktu, warunki dostępu do niezbędnego sprzętu i oprogramowania lub warunki ich stosowania;
- e) unikanie rozwiązań technicznych uniemożliwiających ponowne użycie, ulepszenie, naprawę, konserwację, odnowienie, regenerację i recykling produktów i części składowych;
- f) stosowanie substancji, w szczególności substancji wzbudzających obawy, samodzielnie, jako składników substancji lub w mieszaninach, w trakcie procesu produkcji produktów lub prowadzące do ich obecności w produktach, w tym także wówczas, gdy produkty te stają się odpadami, a także ich wpływ na zdrowie ludzkie i środowisko;
- g) wykorzystanie lub zużycie energii, wody i innych zasobów na co najmniej jednym etapie cyklu życia produktu, w tym wpływ czynników fizycznych lub aktualizacji oprogramowania i oprogramowania układowego na wydajność produktu oraz wpływ na wylesianie;

▼ B

- h) stosowanie lub zawartość materiałów pochodzących z recyklingu oraz odzysk materiałów, w tym surowców krytycznych;
- i) stosowanie lub zawartość materiałów odnawialnych pochodzących ze zrównoważonych źródeł;
- j) masę i objętość produktu i jego opakowania oraz stosunek produktu do opakowania;
- k) wykorzystanie użytych części składowych;
- l) ilość, charakterystykę i dostępność materiałów zużywalnych koniecznych do prawidłowego użytkowania i prawidłowej konserwacji wyrażone między innymi poprzez wydajność, techniczny okres użytkowania, zdolność do ponownego użycia, naprawy i regeneracji, zasobooszczędność masową oraz interoperacyjność;
- m) ślad środowiskowy produktu, wyrażony jako ilościowe określenie, zgodnie z mającym zastosowanie aktem delegowanym, wpływu cyklu życia produktu na środowisko, zarówno w odniesieniu do co najmniej jednej kategorii wpływu na środowisko, jak i zagregowanego zbioru kategorii wpływu na środowisko;
- n) ślad węglowy produktu;
- o) ślad materiałowy produktu;
- p) uwalnianie mikrodrobin i nanodrobin plastiku wyrażone poprzez uwolnienie na odpowiednich etapach cyklu życia produktu, w tym na etapach produkcji, transportu, użytkowania i wycofania z eksploatacji;
- q) emisje do powietrza, wody lub gleby uwalniane na co najmniej jednym etapie cyklu życia produktu wyrażone poprzez ilość i charakter emisji, w tym hałasu;
- r) ilość wytwarzanych odpadów, w tym odpadów tworzyw sztucznych i odpadów opakowaniowych, oraz łatwość ich ponownego użycia, a także ilość wytwarzanych odpadów niebezpiecznych;
- s) efektywność funkcjonalna i warunki użytkowania, w tym wyrażone poprzez zdolność do zamierzonego zastosowania, środki ostrożności dotyczące użytkowania, wymagane umiejętności i kompatybilność z innymi produktami lub systemami;
- t) lekka konstrukcja wyrażona poprzez zmniejszenie ilości zużytych materiałów, optymalizację obciążenia i napięcia konstrukcji, integrację funkcji w ramach materiału lub jednej części składowej produktu, wykorzystanie materiałów o mniejszej gęstości lub o wysokiej wytrzymałości oraz materiałów hybrydowych, w odniesieniu do oszczędności materiałów, recyklingu i innych aspektów związanych z obiegiem zamkniętym, a także ograniczenie ilości odpadów.

ZAŁĄCZNIK II

Procedura określania wymogów efektywności

Wymogi efektywności dotyczące poszczególnych produktów lub o charakterze horyzontalnym ustala się w następujący sposób:

W ramach analizy technicznej, środowiskowej i ekonomicznej określa się pewną liczbę reprezentatywnych modeli danego produktu lub danych produktów na rynku oraz określa się techniczne warianty poprawy efektywności produktu pod kątem parametrów produktu, o których mowa w załączniku I biorąc pod uwagę efektywność ekonomiczną tych wariantów i unikając znaczącego wzrostu innych rodzajów wpływu na środowisko w cyklu życia oraz istotnych strat efektywności lub użyteczności dla konsumentów.

W ramach analizy, o której mowa w akapicie pierwszym, określa się również – w odniesieniu do danego parametru – najefektywniejsze produkty oraz technologie dostępne na rynku, a także nowe ulepszenia technologiczne.

Podczas analizy, o której mowa w akapicie pierwszym, a także przy ustalaniu wymogów należy uwzględnić efektywność produktów dostępnych na rynkach międzynarodowych oraz punkty odniesienia określone w przepisach prawnych innych państw.

Na podstawie analizy, o której mowa w akapicie pierwszym, oraz biorąc pod uwagę wykonalność ekonomiczną i techniczną, w tym dostępność najważniejszych zasobów i technologii, a także potencjał poprawy, określa się poziomy lub wymogi ilościowe.

Wszelkie dopuszczalne wartości stężeń substancji, o których mowa w załączniku I lit f), muszą opierać się na dokładnej analizie zrównoważoności tych substancji i zidentyfikowanych substancji alternatywnych, przy czym nie mogą mieć istotnych szkodliwych skutków dla zdrowia ludzi ani dla środowisko. Wszelkie wymogi efektywności substancji, o których mowa w załączniku I lit. f), muszą uwzględniać istniejące oceny bezpieczeństwa chemicznego przeprowadzone przez odpowiednie organy Unii w odniesieniu do poszczególnych substancji, a także bezpieczne i zrównoważone już na etapie projektowania kryteria dotyczące chemikaliów i materiałów opracowane przez Komisję. Proponowane dopuszczalne wartości stężeń muszą również uwzględniać aspekty wykonalności, takie jak granice wykrywalności analitycznej.

W stosownych przypadkach w analizie, o której mowa w akapicie pierwszym, należy uwzględnić prawdopodobny wpływ zmiany klimatu na produkt w trakcie jego prognozowanego cyklu życia oraz potencjał produktu w zakresie poprawy odporności na zmianę klimatu w trakcie całego cyklu życia.

Należy przeprowadzić analizę wrażliwości obejmującą odpowiednie czynniki, takie jak cena energii lub innych zasobów, koszt surowców i niezbędnych technologii, koszty produkcji, stopy dyskontowe oraz, w stosownych przypadkach, zewnętrzne koszty środowiskowe, w tym redukcja emisji gazów cieplarnianych.

Przy opracowywaniu analizy, o której mowa w akapicie pierwszym, należy uwzględnić odpowiednie informacje dostępne w ramach innych działań Unii, obejmujące między innymi istniejące sektorowe plany działania, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, w tym informacje techniczne stanowiące podstawę lub wynikające z rozporządzenia (WE) nr 66/2010, dyrektywy 2010/75/UE, technicznych kryteriów kwalifikacji przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/852 i unijnych kryteriów dotyczących zielonych zamówień publicznych.

Dotyczy to również informacji dostępnych w ramach istniejących programów stosowanych w innych częściach świata do określania szczególnych wymogów ekoprojektu w odniesieniu do produktów będących przedmiotem obrotu z partnerami gospodarczymi Unii.

ZAŁĄCZNIK III

**Cyfrowy paszport produktu
(o którym mowa w art. 9–12)**

W wymogach dotyczących cyfrowego paszportu produktu ustanowionych w aktach delegowanych przyjmowanych na podstawie art. 4 określa się, które dane spośród następujących elementów mają lub mogą być zawarte w cyfrowym paszporcie produktu:

- a) informacje wymagane na mocy art. 7 ust. 2 lit. b) i art. 7 ust. 5 lub innych przepisów prawa Unii mających zastosowanie do danej grupy produktów;
- b) niepowtarzalny identyfikator produktu na poziomie wskazanym w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4;
- c) globalny handlowy numer identyfikacyjny produktów lub ich części, o którym mowa w normie ISO/IEC 15459-6 Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej / Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej lub jej odpowiedniku;
- d) odpowiednie kody towaru, takie jak kod TARIC określony w rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87;
- e) dokumentacja zgodności i informacje wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia lub innych przepisów prawa Unii mających zastosowanie do danego produktu, takie jak deklaracja zgodności, dokumentacja techniczna lub certyfikaty zgodności;
- f) podręczniki użytkownika, instrukcje, ostrzeżenia lub informacje dotyczące bezpieczeństwa, zgodnie z wymogami określonymi w innych przepisach prawa Unii mających zastosowanie do danego produktu;
- g) informacje dotyczące producenta, takie jak jego niepowtarzalny identyfikator podmiotu oraz informacje, o których mowa w art. 27 ust. 7;
- h) niepowtarzalne identyfikatory podmiotu inne niż identyfikator producenta;
- i) niepowtarzalne identyfikatory zakładu;
- j) informacje dotyczące importera, w tym informacje, o których mowa w art. 29 ust. 3, oraz jego numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (EORI);
- k) nazwa, dane kontaktowe i kod niepowtarzalnego identyfikatora podmiotu gospodarczego mającego siedzibę w Unii, odpowiedzialnego za wykonywanie zadań określonych w art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1020 lub art. 15 rozporządzenia (UE) 2023/988 bądź podobnych zadań określonych w innych przepisach prawa Unii mających zastosowanie do danego produktu;
- l) dane referencyjne niezależnego dostawcy usług w zakresie cyfrowych paszportów produktów, który posiada kopię zapasową cyfrowego paszportu produktu.

Nośnik danych, niepowtarzalny identyfikator produktu, o którym mowa w lit. b), niepowtarzalne identyfikatory podmiotów, o których mowa w lit. g), h) i k), oraz niepowtarzalne identyfikatory zakładu, o których mowa w lit. i), muszą, w przypadkach odpowiednich dla danych produktów, być zgodne z normami ISO/IEC 15459-1:2014, ISO/IEC 15459-2:2015, ISO/IEC 15459-3:2014, ISO/IEC 15459-4:2014, ISO/IEC 15459-5:2014 i ISO/IEC 15459-6:2014.

▼ B

W aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 określa się informacje istotne z punktu widzenia wymogów ekoprojektu, które producenci mogą umieszczać w cyfrowym paszporcie produktu oprócz informacji wymaganych na mocy art. 9 ust. 2 lit. a), w tym informacje dotyczące określonych dobrowolnych etykiet mających zastosowanie do danego produktu. Powinny one obejmować informację, czy produktowi przyznano oznakowanie ekologiczne UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 66/2010.

ZAŁĄCZNIK IV

Wewnętrzna kontrola produkcji**(Moduł A)**

1. Wewnętrzna kontrola produkcji jest to procedura oceny zgodności, w której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2, 3 i 4, a także zapewnia i oświadcza, na swoją wyłączną odpowiedzialność, że produkt spełnia wymogi określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

2. Dokumentacja techniczna

Producent sporządza dokumentację techniczną. Dokumentacja umożliwia ocenę produktu pod względem jego zgodności z wymogami określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4. Dokumentacja techniczna zawiera mające zastosowanie wymogi i obejmuje, w stopniu właściwym dla takiej oceny, projektowanie, wytwarzanie oraz działanie produktu. W stosownych przypadkach dokumentacja techniczna zawiera co najmniej następujące elementy:

- ogólny opis produktu oraz jego przeznaczenie,
- projekt koncepcyjny i rysunki wykonawcze oraz schematy części składowych, podzespołów, obwodów itp.,
- opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz zasad działania produktu,
- wykaz norm zharmonizowanych, wspólnych specyfikacji lub innych właściwych specyfikacji technicznych, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymogów, jeżeli takie normy zharmonizowane nie zostały zastosowane. W przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych w dokumentacji technicznej określa się, które ich części zastosowano,
- wyniki obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.,
- wyniki pomiarów dokonanych w związku z wymogami ekoprojektu, w tym szczegółowe informacje na temat zgodności tych pomiarów w porównaniu z wymogami ekoprojektu określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4,
- sprawozdania z badań, oraz
- kopia informacji przekazanych zgodnie z wymogami informacyjnymi, o których mowa w art. 7.

3. Produkcja

Producent wdraża wszelkie niezbędne środki, aby proces wytwarzania i jego monitorowanie zapewniały zgodność produktu z dokumentacją techniczną, o której mowa w pkt 2, oraz z wymogami określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

4. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE

Producent umieszcza wymagane oznakowanie zgodności na każdym egzemplarzu produktu spełniającym wymogi określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 4.

▼ B

Producent sporządza pisemną deklarację zgodności dla każdego modelu produktu zgodnie z art. 44 i przechowuje ją wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji właściwych organów krajowych przez okres dziesięciu lat po wprowadzeniu produktu do obrotu lub oddaniu go do użytku. W deklaracji zgodności określa się produkt, w odniesieniu do którego ją sporządzono.

Kopię deklaracji zgodności należy udostępnić na żądanie właściwych organów.

5. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producentów określone w pkt 4 mogą być w ich imieniu i na ich odpowiedzialność wypełniane przez ich upoważnionego przedstawiciela, o ile obowiązki te określono w pełnomocnictwie.

*ZALĄCZNIK V***Deklaracja zgodności UE**
(o której mowa w art. 44)

- 1) Nr ... (niepowtarzalna identyfikacja produktu):
- 2) Imię i nazwisko lub nazwę i adres producenta oraz, w stosownych przypadkach, upoważnionego przedstawiciela producenta:
- 3) Niniejsza deklaracja zgodności wydana zostaje na wyłączną odpowiedzialność producenta;
- 4) Przedmiot deklaracji (opis produktu wystarczający do jego jednoznacznej identyfikacji i umożliwiający identyfikowalność; jeśli jest to konieczne do identyfikacji produktu, może ona zawierać ilustrację):
- 5) Przedmiot deklaracji, o którym mowa w pkt 4, jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 4 oraz, w stosownych przypadkach, z innymi przepisami prawodawstwa harmonizacyjnego Unii:
- 6) Odniesienia do odpowiednich norm zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacji, które zastosowano, lub do innych specyfikacji technicznych, w oparciu o które deklarowana jest zgodność:
- 7) W stosownych przypadkach – wzmianka: jednostka notyfikowana ... (nazwa, numer) przeprowadziła ... (opis interwencji) i wydała certyfikat lub decyzję w sprawie zatwierdzenia ... (numer):
- 8) W stosownych przypadkach – odniesienie do innego przepisu prawa Unii przewidującego umieszczanie stosowanego oznakowania CE:
- 9) Wskazanie i podpis osoby uprawnionej do zaciągania zobowiązań w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela:
- 10) Informacje dodatkowe:

 Podpisano w imieniu:

 (miejsce i data wydania):

 (imię i nazwisko lub nazwa, stanowisko) (podpis):

ZAŁĄCZNIK VI

Kryteria dotyczące środków samoregulacji

(o których mowa w art. 21)

Do oceny środków samoregulacji zgodnie z art. 21 stosuje się następujący niewyczerpujący wykaz kryteriów:

1. Możliwości udziału

Środki samoregulacji muszą umożliwiać udział wszystkich podmiotów wprowadzających do obrotu produkt objęty środkiem samoregulacji, w tym MŚP i podmiotów z państw trzecich, zarówno w fazie przygotowawczej, jak i w fazie realizacji. Podmioty gospodarcze, które zamierzają ustanowić środek samoregulacji, powinny publicznie ogłosić swój zamiar przed rozpoczęciem procesu opracowywania takiego środka.

2. Zrównoważony charakter i wartość dodana

Środki samoregulacji muszą być zgodne z celami strategicznymi niniejszego rozporządzenia oraz z ekonomicznym i społecznym wymiarem zrównoważonego rozwoju. Środki samoregulacji muszą zapewniać zintegrowane podejście do ochrony środowiska, interesów konsumentów, zdrowia, jakości życia i interesów gospodarczych.

3. Reprezentatywność

Przedsiębiorstwa i ich związki uczestniczące w środku samoregulacji muszą stanowić znaczną większość danego sektora gospodarki, zgodnie z art. 21 ust. 3 akapit pierwszy lit. b). Należy zapewnić przestrzeganie unijnego prawa konkurencji, w szczególności art. 101 TFUE, w odniesieniu do porozumień antykonkurencyjnych.

4. Mierzalne i rozłożone w czasie cele

Cele wyznaczone przez sygnatariuszy w ramach ich środków samoregulacji muszą być sformułowane w sposób jasny, wymierny i precyzyjny w odniesieniu do dobrze określonego poziomu bazowego. Jeśli środek samoregulacji jest długofalowy, należy uwzględnić cele pośrednie. Powinna istnieć możliwość monitorowania realizacji celów i celów pośrednich w sposób niedrogi i wiarygodny, poprzez zastosowanie jasnych i niezawodnych wskaźników.

5. Udział społeczeństwa obywatelskiego

W celu zapewnienia przejrzystości środki samoregulacji muszą być upubliczniane, również przez internet na publicznej i łatwo dostępnej stronie internetowej oraz za pośrednictwem innych elektronicznych środków upowszechniania informacji.

Zainteresowane strony, w tym państwa członkowskie, przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska oraz stowarzyszenia konsumentów, zaprasza się do wyrażenia opinii na temat danego środka samoregulacji.

6. Monitorowanie i sprawozdawczość

Należy wybrać i mianować niezależnego kontrolera, który będzie monitorować przestrzeganie środka samoregulacji przez sygnatariuszy. Środek samoregulacji musi upoważniać niezależnego kontrolera do sprawdzania zgodności z jego wymogami. Środek samoregulacji musi określać również procedurę wyboru niezależnego kontrolera oraz zasady w celu zapewnienia, aby kontroler nie pozostawał w konflikcie interesów i miał umiejętności niezbędne do sprawdzenia zgodności z wymogami określonymi w ramach środka samoregulacji.

▼B

Co roku każdy sygnatariusz musi przekazywać wszelkie informacje i dane niezbędne do wiarygodnego sprawdzenia przez niezależnego kontrolera, czy sygnatariusz przestrzega środka samoregulacji.

Na koniec każdego rocznego okresu sprawozdawczego niezależny kontroler musi sporządzić sprawozdanie dotyczące zgodności.

Jeśli sygnatariusz nie spełnia wymogów określonych w ramach środka samoregulacji, musi on podjąć działania naprawcze. Niezależny kontroler powiadamia pozostałych sygnatariuszy uczestniczących w działaniach związanych z danym środkiem samoregulacji o nieprzestrzeganiu przepisów przez jednego z sygnatariuszy oraz o działaniach naprawczych, które ten sygnatariusz zamierza podjąć.

Wyniki wszelkich działań w zakresie nadzoru rynku prowadzonych przez organ nadzoru rynku, w ramach których stwierdzono niezgodności z wymogami określonymi w ramach środka samoregulacji, muszą być uwzględnione przez niezależnego kontrolera, w szczególności w sprawozdaniu dotyczącym zgodności, a także podejmuje się działania naprawcze.

7. Opłacalność administrowania środkiem samoregulacji

Koszty administrowania środkiem samoregulacji, w szczególności w zakresie monitorowania, nie mogą powodować obciążeń administracyjnych, które byłyby nieproporcjonalne do ich celów oraz do innych istniejących instrumentów polityki.

ZAŁĄCZNIK VII

Produkty konsumpcyjne, których niszczenie przez podmioty gospodarcze jest zakazane

Kody towarów i opisy pochodzą z Nomenklatury scalonej, o której mowa art. 1 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 i zawartej w załączniku I do tego rozporządzenia, w brzmieniu obowiązującym w dniu 28 czerwca 2024 r.

Kod towaru	Opis
1. Odzież i dodatki odzieżowe	
4203	Artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej
61	Artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, dziane
62	Artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, niedziane
6504	Kapelusze i pozostałe nakrycia głowy, plecione lub wykonane przez łączenie pasków z dowolnego materiału, nawet z podszewką lub przybraniem
6505	Kapelusze i pozostałe nakrycia głowy, dziane lub wykonane z koronki, filcu lub innych materiałów włókienniczych, w kawałku (ale nie z pasków), nawet z podszewką lub przybraniem; siatki na włosy z dowolnego materiału, nawet z podszewką lub przybraniem
2. Obuwie	
6401	Obuwie nieprzemakalne z podeszwami i cholewkami z gumy lub tworzyw sztucznych, które nie są przymocowane do podeszwy ani związane z nią za pomocą szycia, nitowania, gwoździ, wkrętów, kołków lub podobnymi sposobami
6402	Pozostałe obuwie z podeszwami i cholewkami, z gumy lub tworzyw sztucznych
6403	Obuwie z podeszwami z gumy, tworzyw sztucznych, skóry wyprawionej lub skóry wtórnej i cholewkami ze skóry wyprawionej
6404	Obuwie z podeszwami z gumy, tworzyw sztucznych, skóry wyprawionej lub skóry wtórnej i cholewkami z materiałów włókienniczych
6405	Pozostałe obuwie

▼B

ZALĄCZNIK VIII

Tabela korelacji

Dyrektywa 2009/125/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	—
art. 4	art. 29
art. 5	art. 44, 45 i 46
art. 6	art. 3
art. 7	art. 69, 70 i 71
art. 8	art. 27 i 43
art. 9	art. 41
art. 10	—
art. 11	art. 38
art. 12	art. 68
art. 13	art. 22
art. 14	art. 7
art. 15	art. 4 i 5
art. 16	art. 18
art. 17	art. 21
art. 18	art. 19
—	art. 24
—	art. 28
—	art. 30–40
—	art. 42
—	art. 47–67
—	art. 72
art. 19	art. 73
art. 20	art. 74
art. 21	art. 75

▼B

Dyrektywa 2009/125/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 22	—
art. 23	—
art. 24	art. 79
art. 25	art. 80
art. 26	—
załącznik I	art. 5, 7, załącznik I
załącznik II	załącznik II
—	załącznik III
załącznik III	—
załącznik IV	załącznik IV
załącznik V	—
załącznik VI	załącznik V
załącznik VII	art. 8
załącznik VIII	załącznik VI
załącznik IX	—
załącznik X	załącznik VIII